

AZ IFJÚSÁGI HORGÁSZOKKAL VALÓ FOGLALKOZÁS

A munkatervben szereplő program szerint, a Területi Bizottság ifjúsági felelőse, a tavaszi időben a Duna-ági egyesületek ifjúsági felelőseit összehívta és részletesen megvitatták az ifjúsággal való foglalkozás fontosságát, módszerét. Ezen felül július 5. és 14-e között 20 magyar és 5 csehszlovák ifjúsági horgász részvételével Rózsaszigeten ifjúsági vezetőképző tábort tartottunk.

I. Szervezési adatok:

Létszám: 20 magyar és 5 csehszlovák ifi horgász, 3 magyar és 1 csehszlovák vezető.

Táborvezető: Nyerges Béla, a TB. ifjúsági felelőse.

Munkatársai: Kapitány Sándor, a Tassi HE tagja, a MOHOSZ ifj. szakbizottság tagja, Ulatowszky Pál, a Mávág HE tagja, Otakar Bosek, a csehszlovák csoport vezetője.

II. Tartalmi munka

A szervezés szakaszában kiadott tábori tevékenységi tervet maradéktalanul, módosítás nélkül teljesítettük. A feladatok a következők voltak:

- fejleszteni a fiatalokban a leendő vezetők alaptulajdonosságait,
 - ápolni és fejleszteni a horgászetika helyes gyakorlatát,
 - fejleszteni a közösségi kapcsolatokat,
 - megismertetni a tassi vízterületet,
 - kellemes 10 napot nyújtani a táborozásban részesülőeknek.
- Mindent a már hagyományossá váló – de állandóan tovább fejlesztett – „tábori ötpórá” keretein belül valósítottuk meg. Létszámprobléma az idén nem volt. A megadott határidőre a tervezett 20 fiatal jelentkezése megtörtént, s a tájékoztatók is időben eljutottak az érintettekhez. Köszönet illeti meg az egyesületi vezetőket, ifjúsági felelősöket, akik időben, s helyesen választották ki a táborozó fiatalokat.

A „tábori ötpórá” versenyeinek eredményei:

Összetettben:

1. Mózer János Csepel HE, 2. Koós Attila Vörös Csillag HE, 3. Szőke István Csepel HE, 4. Gere Zoltán Bugyi HE, 5. Gere János Csepel Autó HE.

Horgászverseny:

1. Szőke Zoltán Csepel HE, 2. Mózer János, 3. Gere Zoltán, Vízi célra dobás:

1. Dvorák Vratislav (Csehszlovákia), 2. Koós Attila, 3. Gere János

Evezés:

1. Mózer János, 2. és 3. Papanek László (Petőfi HE), Kókai László (Műgyetem HE)

Horog- és zsinórkötés:

1. Koós Attila, 2. Katzer István (Gázművek HE), 3. Horváth Gyula (BSE HE)

Szellemi vetélkedő:

1. Jenei Attila (Postás HE), 2. és 3. Szőke István, Papanek László Szorgalmával és közösségi magatartásával kitért: Koós Attila (Vörös Csillag HE), Gere Zoltán (Bugyi HE), Gere János (Csepel Autó HE), Hackl Tibor (Neptun HE), COUNFALOVA Jolana (Prága), Pletscher István (Vegyesüz. HE), Kergő Attila (Postás HE), Szungyi Péter (Szigetszentmiklósi HE).

Javasoljuk a TB vezetőinek, hogy a felsorolás első öt helyén szereplő fiatalokat küldjük 1977-ben a csehszlovákiai cseretáborozásra.

III. Egyebek:

1. A tervezett programon felül előadást is hallhattak a fiatalok a vízrendészet képviselőjétől, Katona Béla rendőr főőrzsórmestertől. Az előadást a fiatalok nagy érdeklődéssel hallgatták és számos kérdést tettek fel utána.

2. Az időjárás kitűnő volt.

3. Megbetegedés nem történt.

4. Az V-ös és a VI-os víz nem sok horgászokért kínálta, mert a zsilip a táborozás egész ideje alatt le volt zárva.

5. A horgászverseny két fordulóján 4200 halat fogtak a fiatalok. (Összesen 92 kg súlyban)

6. A táborozási feltételek, beleértve az ételmezést is igen jók voltak.

7. A csehszlovák fiatalok között egy kislány is volt. Magatartása és szorgalma pozitív példát jelenthetett volna fiú társainak.

8. A tábort a TB vezetői többször is meglátogatták. Részt vettek az ünnepélyes záráson, díjkiosztáson is. Meglátogatta az idén is a tábort a MOHOSZ Ifj. Szakbizottságának küldöttsége, s két peremfutó őrsoval gyarapította a bőven osztott díjak számát. És végül köszönet a közvetlen munkatársaknak, s minden horgásztársnak, aki szervezte, felkészítette, nevelte a fiatalokat, s az egyesületek tagjainak, akik forintjaikkal segítették a szép cél megvalósítását.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy az egyesületeinknél az ifjúsággal való foglalkozás keretében nemcsak közvetlenül a halfogással kapcsolatos tennivalókat oktatják, hanem bekapcsolják ezekben az oktatásokba a víz- és környezetvédelem fontosságának magyarázatát s ránevelik a fiatalokat arra, hogy állandóan nyitott szemmel járjanak a vízparton és az észlelt szabálytalanságokról, hibákról az egyesületek felé jelentést tegyenek.

Nyerges Béla
TB ifjúsági felelős
a MOHOSZ ifj. biz. elnöke

KEDVES HORGÁSZTÁRSUNK!

Az új év alkalmából a Területi Bizottság Vezetősége és a magam nevében kívánok Önnek és kedves Családjának az 1977. évre jó egészséget, eredményekben gazdag új évet, horgász szerencsét és jó fogást!

Rékasi Béla
a TB elnöke

Felelős kiadó: BERÉNYI JÁNOS – Készült a VIZDOK nyomdában kisorszet eljárással. Tsz: 77/69 – Felelős vezető: Szabó Gyula

MAGYAR ORSZÁGOS HORGÁSZ SZÖVETSEG SOROKSÁRI DUNA-ÁGI TERÜLETI BIZOTTSÁGA

Postacím: 1346 Budapest 4. Pf. 85.

KÖRLEVÉL

KEDVES HORGÁSZTÁRSUNK!

Egy éves szünet után újra jelentkezünk Duna-ági horgász híreinkkel.

Valószínű Ön is értesült Egyesületén keresztül arról, hogy 1976. év elején, az időszakos lapokra vonatkozóan egy szigorító rendelet jelent meg. Ezen lapok engedélyét felülvizsgálták és közülük sokat, – sajnos a mi Híradónkat is – megszüntették. A megszüntetés indoka az volt, hogy központi lapunkban: a megnövekedett oldalszámú Magyar Horgászban, a Duna-ági hírek is elhelyezhetők.

Ez a megoldás, az ügyeket és körülményeket nem kellő mértékben ismerők előtt, nagyon egyszerűnek látszik. A valóság azonban az, hogy a Magyar Horgász, a ma már több mint másfélszáz ezer, az ország különböző vizein horgászok számára iródi. Az érdeklődési kör vizenként és vidékenként más és más.

A Soroksári-Dunaág az ország legnagyobb kiterjedésű, zárt vízként kezelhető, közös gazdálkodású, kizárólagos horgászvíze. Ezen a területen 13 000 horgász számára kell jó fogási lehetőséget biztosítani. Horgászaink elvárják, hogy a közös gazdálkodással és a Duna-ági horgászattal összefüggő – más területen horgászoknak egyáltalán nem érdekes – aprólékos kérdésekről is részletes tájékoztatást kapjanak. Ez az igény a kívülállók, nem horgászok számára talán túlzottnak látszik, de horgászaink ezt a tájékoztatást elvárják tőlünk.

Fentiek alapján nem kell külön magyarázat arra vonatkozóan, hogy a Magyar Horgászban miért nem lehet a Duna-ági horgászok számára kellő tájékoztatást biztosító hírnagyot elhelyezni.

Sajnos a régi formát – az annak megjelenéséhez szükséges engedély elutasítása miatt – megtartani nem lehet. Úgy gondoljuk azonban, hogy nem a forma a fontos, hanem a lehetőleg minden felmerülő kérdésre adott kielégítő tájékoztatás.

A jövőben, úgy mint 1975-ig történt, évenként kétszer – az év végén és közepén – a jelenlegi formában, sokszorosított „Körlevél”-ben teszünk eleget tájékoztatási kötelezettségünknek.

Továbbra is ragaszkodunk ahhoz, hogy csak a Duna-ági horgászokat érintő problémákkal foglalkozunk, csak ez a feladatunk. Ezt azért hangsúlyozzuk, mert többször kapunk írásokat horgász-élményekről, néha olyanokat is, amik teljesen más vizeken történtek. Ilyeneket és általános horgász-módszereket nem közlünk. Ezekkel a Magyar Horgász foglalkozik, de duna-ági eredetű leírásoknak is szívesen adnak helyet a lapban.

Sokan fordultak hozzánk címváltozásuk miatt is. Mi az Egyesületektől kapjuk a címcédulákat. Címváltozását mindenki csak a saját egyesületénél jelentheti be.

Minden Horgásztársunk, aki tagja valamelyik duna-ági egyesületnek és éves területi engedéllyel rendelkezik, díjtalanul, postán szállítva kapja meg Körlevelünket.

Továbbra is próbálkozunk olyan engedély kieszközlésére, amely a régi formátumú „Duna-ági Híradó” újbóli megjelenését biztosítja.

Addig is kérjük, fogadja szívesen a szerényebb külsejű, de tartalmilag a „Híradó”-val megegyező Körlevelünket.

TERÜLETI BIZOTTSÁG VEZETŐSÉGE

A TERÜLETI BIZOTTSÁG ÚJ VEZETŐSÉGE

Múlt év március 29-én a TB vezetőségválasztó ülést tartott. A régi vezetőség javaslatára az addigi 14 tagú vezetőséget 22 tagúvá bővítették ki. A kibővítés lehetőséget biztosított arra, hogy a soroksári Duna-ág valamennyi vízkezelő egyesületéből egy tagot beválaszthatnak a vezetőségbe.

Az újítás nagyon ésszerű volt, mert évente a területi Bizottság általában két ülést tart és az ülések közötti időszakban a vezetőségnek, közérdekű ügyekben, több határozatot kell hozni. Mivel most minden vízkezelő egyesületből a vezetőségben van egy tag, biztosított, hogy a vezetőségi ülések határozat tervezeteiről minden egyesület vezetője – a Területi Bizottság vezetőségébe delegált tagja révén – már előre értesülhet. Így a vezetőségi ülési határozatok hozatala tulajdonképpen már a vízkezelő egyesületi vezetők bevonásával történik. Alább ismertetjük az újonnan választott területi bizottsági vezetőséget:

Elnök: Rékasi Béla, a Ráckevei HE elnöke,
alelnök: Klotz Mihály, a Gázművek HE elnöke,
alelnök: Rádi István, a Csepel Vas- és Féművek Gyári HE elnöke,
titkár: Berényi János, a Neptun HE titkára,
gazd. fel.: dr. Schrenckh Pál, a Ráckevei HE ellenőrző bizottság tagja,
pénztári ellenőr: Zengő Miklós, a Kinizsi HE ellenőr,
pénzt.e.: Bajor Béla, a Petőfi SE titkára,
pénzt.e.: Zöldhelyi Mihály, a Mávag HE elnöke,
okt. és Nyerges Béla, a Mávag HE vez. tag.
ifj.felelős: Nyerges Béla, a Mávag HE vez. tag.
versenyfelelős: Keszthelyi Antal, a Vörös Csillag HE elnöke
fegyelmi ügyek felelős: Welhammer Frigyes, a Föv. Csát. M. HE elnöke
jogtanácsos: dr. Székely Ádám, a Postás HE vez. tag.
vez.tag.: Bíró Vince, a Szigetszentmiklósi HE elnöke,
vez.tag.: Schizler István, a BKV HE elnöke,
vez.tag.: Bonyhádi József, a BSE elnöke,
vez.tag.: Németh Sándor, a Vegyesüzemi HE elnöke,
vez.tag.: Hibala István, a Ganz HE titkára,

vez.tag.: Matelics János, a Petőfi SE elnöke,
vez.tag.: Ihos János, a Belügyi HE elnöke,
vez.tag.: Lévay Géza, a Postás HE gazd. fel.,
vez.tag.: Tóvári Gyula, a Bugyi HE elnöke,
vez.tag.: Bangó Béla, a Csepel Vas- és Féművek Gyári HE elnöke

A választás után megtartott első vezetőségi ülésen a külön reszorttal nem rendelkező vezetőségi tagokat kijelölték a nekik legjobban megfelelő ügykörökben való együttműködésre. A vezetőség munkájában tehát mind a 22 vezetőségi tag részt vesz. A vezetőségi tagok rendszeresen bejárnak a Területi Bizottság irodájába, ahol a függetlenített vezetők tájékoztatják őket az időközben történt intézkedésekről, a különböző ügyekről. Együttal felhívják a vezetőségi tagokat, hogy a működési körükhöz tartozó ügyekben milyen megbeszéléseket kell tartani. Ugyanezen találkozások alkalmával, a különböző ügykörben dolgozó vezetőségi tagok konzultálnak a szűkebb körű vezetőséggel és informálják őket arról, hogy a különböző területeken milyen problémák vetődtek fel és azok rendezése érdekében milyen intézkedéseket kell előkészíteni, illetve kiadni.

A Területi Bizottság vezetősége szoros kapcsolatot tart az egyesületek azon vezetőivel is, akik nem tagjai a TB vezetőségének. Főleg a pénztárosok, a gazdasági felelősök részesülnek állandó tájékoztatásban. A TB gazdasági felelőse ismerteti az időközben megjelent – SZTK, különböző adók, egyéb levonások stb.-re vonatkozó – olyan rendeleteket, amelyek a pénztárosok, gazdasági felelősök ügykörének ellátásához feltétlenül szükségesek. A téli hónapok alatt az egyesületi vezetők tájékoztatására – függetlenül az összes horgászok számára tartott horgász-szakelőadásoktól – a Postás Kultúrházban a TB vezetősége klubnapokat tart, ahol a megjelent vezetőségi tagokkal kollektívan tárgyalják meg a feltett kérdéseket, s segítenek a felmerült problémák rendezésében.

Megállapíthatjuk, hogy a vezetőség igen szoros kapcsolatot tart az egyesületekkel és mivel a számvitel, mind az ügyintézés terén állandó segítséget nyújt részükre. Emellett ahol szükséges, ott a helyszínen tevőlegesen is segít a pénztári és adminisztrációs munka végzésében.

TÉLI GONDJAINKRÓL

A téli időszak beállta évről évre bizonyos izgalmat kelt a Duna-ág halállományának sorsát szíven viselő horgászban, valamennyiünkben, akik a Duna-ág szerelmesei, és egyben féltő gazdái is vagyunk.

Aggodalmunk jogos, hiszen nemcsak az ország egyik legjobb horgászvizéről van szó, hanem egyben olyan vízterületről, mely a főváros tőszomszédságában lévén, meglehetősen sok civilizációs ártalomnak van kiszolgáltatva.

Ha a Duna-ág halállományának áttelelési esélyeit kívánjuk vizsgálni, úgy sorra kell venni mindazon tényezőket, melyek a telelést befolyásolják. Ez a számbavétel azonban, mint látni fogjuk, nem olyan egyszerű dolog. Sajnos nagyon sok az ismeretlen tényező, mely a reális számításokat eleve megghiúsítja.

Kicsit sántító példaként nézzük meg előbb egy tógazdaság átteleltetési gondjait. Itt ugyan jóval koncentráltabb halállományról kell gondoskodni, de pontosan ismert a rendelkezésre álló terület, a víz minősége és mennyisége jobban kézben tartható, ismert a teleltetendő halfajok súlya és darabszáma, így a szükséges teendők a „nagykönyvből” kiolvashatók. Mindezek mellett állandóan résen kell lenni a tógazdaságban is, mert a telek egyformák, és a hirtelen bekövetkező események gyors beavatkozást igényelnek. Természetesen mindehhez szorosan hozzátartozik a szükséges technika és az állandó szakszemélyzet.

Nagyon jól tudom, hogy a Duna-ág távolról sem hasznosítható a tógazdaságok intenzív teleltetési távaihoz, a biztonságos áttelelés biológiai alaptörvénye azonban mindkét esetben azonos: egy adott víztömegben csak a víz minőségével arányban levő halmennyiség tartható életben.

Arányosságról van szó, ami azt jelenti, hogy jobb vízminőség esetében több, gyengébb vízminőség esetén kevesebb az életben tartható hal mennyisége.

Nézzük meg tehát a következőkben, hogy mit tudunk a Duna-ág halállományáról, a teljes víztömegben levő halmennyiségről, és mit tudunk a Duna-ág vízminőségéről. Milyen tényadatok birtokába jutottunk az elmúlt években folytatott vizsgálatok során.

A Duna-ág halállományának megismerésében döntően ma is csak a fogási kimutatások adataira támaszkodhatunk, tehát az éves zsákmány összetételének közelítően pontos adataira.

Az utóbbi évek fogási eredményei közelítőleg a következőket tükrözik:

Összes fogás mennyisége: 2500–3000 q/év.

Minőség összetétele:

Dévérkeszeg	55%
Ponty	28%
Süllő	5%
Csuka	4%
Harcsa	2,5%
Ön	2%
Amúr és egyéb	3,5%

Összesítve: békéshal 85,5%
ragadozó 14,5%.

Ezekből a hangsúlyozottan csak közelítőleg érvényes adatokból, a természetes vizek esetében szokásos 3–5-szörös szorzóval teljes állományt becsülni merész vállalkozásnak tűnik.

A Duna-ági Területi Bizottság több esetben végzet ún. kísérleti halászatot az állomány jobb megismerésére, szép számmal történt haljelölés, különböző méret- és súlyfelvételezés, gyomortartalomvizsgálat, mely bizonyos részadatokat eredményezett is. Ezekből az adatokból azonban ilyen nagy kiterjedésű, igen változatos szűkebb környezeti tényezőket mélység, fenékviszonyok, benövöttség stb.) magában foglaló vízterület teljes halállományára érvényesíthető megállapításokat ma még nem tehetünk.

A rendelkezésre álló adatok, az évről évre növekvő arányú betelepítés, a jelentősen növekedő éves összes fogás mennyisége, az egyes halfajok fejlődésére, tápláltságára vonatkozó megfigyelések egyértelműen bizonyítják, hogy a Duna-ág halállománya, a korábbi évtizedekhez viszonyítva, mennyiségében jelentősen megnövekedett és életfeltételei is lényegesen javultak.

E megállapítás természetesen az összesített képet tükrözi, ezen belül a Duna-ág különböző adottságú kisebb szakaszai esetenként egymástól lényegesen eltérőek.

A különböző szakaszok haltartó-képességét alap-

vetően meghatározzák a vízterület természetes hidrográfiai viszonyai, de jelentősen befolyásolják a külső behatások is, mint pl. a bekerülő szennyvizek.

A Duna-ág egyes kisebb szakaszainak a halállományára vonatkozóan sajnos nagyon kevés adatunk van. Az egyesületi fogási adatok ugyan felhasználhatók terület-analízisre, de itt a bizonytalansági tényező jóval nagyobb, mint az egész Duna-ág összfogása tekintetében.

A jó gazdálkodáshoz szükséges, megfelelően részletdús kép kialakításában, elsőrendű fontossága van a minél részletesebb fogási eredménykimutatásnak, melyet azonban ki kell egészíteni olyan kísérleti halászati adatokkal, melyek lehetővé teszik egy-egy kisebb terület teljes halállományának számbavételét.

Az ilyen adatok ismeretének hiányában csak vak-tában tapogatózunk. Kemény, tartós tél esetén a halállomány megmentéséhez szükséges mentőakciók szervezésénél (lékelés, levegőztetés) nem tudjuk melyik területekre koncentráljunk, és milyen mértékű beavatkozásra van igény.

Szükséges az állomány területi megoszlásának ismerete olyan tekintetben is, hogy a „kitermelés”, a területegységre eső horgászleltárszám szabályozásával reálisan megalapozott lehessen.

Ugyancsak szükség lenne e pontosabb ismeretekre a betelepítés, különösen a ragadozók kihelyezésének, mind mennyiségi, mind pedig területi megoszlása tervezéséhez.

Összegezve a halállománnyal kapcsolatos fejtegetéseket, be kell ismernünk, hogy a Duna-ág halállományának (összes mennyiség, fajonkénti, korcsoportonkénti és területi megoszlás) ismerete tényleg még sok a sürgősen pótlendő hiányosság.

A vízminőség ismerete megítélés szerint azért áll jobban, mert ezzel a témakörrel, ha nem is kifejezetten halgazdálkodási céllal, de több állami intézmény is folyamatosan foglalkozik.

Köztudott tény, a duna-ági horgászok előtt pedig gyakorlatban is jól ismert, hogy a korábbi két évtizedhez viszonyítva, a jelenlegi vízminőség sokat javult. Szó sincs arról, hogy a szennyezés teljesen megszűnt volna, de a nagy anyagi áldozattal járó vízminőségvédelmi intézkedések eredményeként, a víz élővilágát károsan érintő toxikus anyagok mennyisége annyira lecsökkent, hogy nagyobb területre terjedő tömeges halpusztulás már évek óta nem fordult elő.

Persze a halállományt nemcsak a közvetlenül bekerülő mérgező anyagok károsíthatják, hanem a nagyobb koncentrációban vagy a kritikus időszakokban (téli jégborítás, ill. nyári kánikula) az egyébként inkább hasznosnak minősülő trágyaanyagok bomlástermékei és a szerves-anyag bomlásával járó oxigénelvonás is okozhat halpusztulást.

Ilyen hatású anyagok a nagy-dunai táplálóvízzel rendszeresen bekerülnek a Duna-ágba, de nem kevés a partokról közvetlenül befolyó hasonló minőségű szennyvíz mennyisége sem. Elsősorban a főváros déli kerületeivel érintkező felső szakasz veszélyeztetett, de ilyenek minősül a Sziget-szentmiklós alatti vízszakasz is.

E felső vízterületek vízminőségi helyzetét erősen rontja a korábban itt leülepedett és az iszapban jelenleg is ható szennyezőanyagok „másodlagos” vízszennyező hatása.

Enyhébb tél esetén, amikor a víz nem fagy be hosszabb időre, vizsgálati adataink szerint az oldott oxigéntartalom még a relatíve legszennyezettebb felső szakaszokon, a mederfenék közelében sem csökken 60%-os telítettség alá. (Ez kb. duplája a halak számára kritikus értéknek.) A bomlástermékek mennyisége sem éri el az ún. letális dózist (veszélyeztetett szintet).

Ez a kedvező helyzet azonban csak akkor áll fenn, ha a víz felülete szabadon levegőzhet, vagy a jégborítás rövid, egy-két hétre korlátozódik csupán.

Tartósabb jégfedettség, az oldott oxigéntartalom csökkenése és a káros szervesanyag-bomlástermékek koncentrációja révén, hamarosan kritikus helyzetet teremt a halak számára.

Ennek elkerülésére, ill. a helyzet enyhítésére feltétlenül szükség van adott esetben megfelelő nyílt vízfelületek nyitására, ami lékeléssel biztosítandó. Jól bevált megoldás a Duna-ág esetében a jégfelületnek hajóval történő feltörése, és a hajó szükség szerinti járatásával a víz folyamatos szellőztetésének biztosítása.

Mindnyájan tudjuk, hogy ez nem egyszerű dolog, de adott esetben, tartós kemény télen csak ez látszik megnyugtató megoldásnak a megnövekedett mennyiségű, jelenlegi halállomány biztonságáért.

Dr. Veszprémi Béla
a Duna-ági Halgazdálkodási Bizottság
elnöke

A TERÜLETI ENGEDÉLYEK ÚJ ÁRA

A területi bizottsági ülés határozata alapján a területi engedélyeken feltüntetett ár 70%-át halasításra, 11%-át halórzésre, 5%-át halastófejesztésre, 14%-át pedig ifjúsági táborra, „Híradóra”, halfogóversenyre, területi bizottsági ülések költségére, valamint az adminisztrációra fordítjuk. Ezzel a megosztással előre meg tudjuk tervezni a halasítás mértékét is. Ez annál is fontosabb, mert a vízterület használatbaadási okmányában mennyiségben és nem forintban van megadva az évenkénti halasítási kötelezettségünk, ami kétnyaras pontyban 580 q-át tesz ki. Ezenkívül ragadozó halakat és a Kunsági csatornába amurokat kell telepíteni.

A július 1-i haláremelés igen nagy gond elé állította vezetőségünket, mert az „üzemtervben” előírt halasításnak minden körülmények között eleget kell tenni, de elegendő lesz-e az alacsonyabb halárhoz igazodó területi jegyár halasításra jutó része? A halárak 43%-kal emelkedtek. Igyekezünk még tavaszra halat vásárolni, hogy olcsóbban kapjuk meg. Ez csak részben sikerült. A hatóságilag előírt halasításnál lényegesen több halat helyeztünk ki eddig minden évben. Ennek továbbra is szeretnénk eleget tenni. De a Területi Bizottság vezetősége kötelezettségeinek csak úgy tud eleget tenni, ha a területi jegyek árát felemeljük. Kénytelenek voltunk ezt megtenni, mert nem szeretnénk, ha a halasítás eddigi nívója visszaesne.

A Pest megyei Tanács VB Mezőgazdasági osztálya az alábbi árakat hagyta jóvá:

Soroksári duna-ági felnőtt éves jegy	320,- Ft
Soroksári duna-ági ifjúsági éves jegy	40,- Ft
Duna-Tisza csatorna felnőtt éves jegy	270,- Ft
Duna-Tisza csatorna ifjúsági éves jegy	40,- Ft
Északi-övcatorna felnőtt éves jegy	270,- Ft
Északi-övcatorna ifjúsági éves jegy	40,- Ft
Kunsági öntöző csatorna felnőtt éves jegy	270,- Ft
Kunsági öntöző csatorna ifjúsági éves jegy	40,- Ft
Kombinált öntöző csatorna felnőtt éves jegy	300,- Ft
Kombinált öntöző csatorna ifjúsági éves jegy	70,- Ft

Meg kell említeni, hogy a duna-ági felnőtt éves jegy 320,- Ft-os árából 20,- Ft-os kizárólag tógazdasági beruházási célokat szolgál. A csatornajegekhez a felnőtteknél 6 db, a Soroksári Duna-ágra érvényes napijegyet mellékelnek, amelyek használatára külön kitérünk.

A Duna-ági napijegyek ára a felnőtteknél	40,- Ft
A Duna-ági napijegyek ára az ifjúságiaknál	15,- Ft

Ugyanezek az árak érvényesek az Északi-övcatorna és a Kunsági csatornára váltott napijegyekre is. A csatorna, vagy kombinált jegy tulajdonosok tehát nagy kedvezményt kaptak hiszen 6 napijegy a Soroksári Duna-ágba 240,- Ft-ba kerül s így 30,-, illetve a kombinált jegyesek 60,- Ft-ért horgászhatnak az egész éven át. Ezt a Területi Bizottság azért tette, hogy lehetőséget nyújtson a Soroksári duna-ági egyesületekbe be nem került horgászoknak a Duna-ágon való horgászatra, ezenkívül a duna-ági horgászok is járnak a csatornákra horgászni.

A csatornajegeken levő napijegyet a horgászat megkezdése előtt pontosan ki kell tölteni, ahogy azt a jegyen feltüntették. Azt az egyesületet, melynek a vízterületén horgászni kíván továbbá a hónapot és a napot amikor horgászik arabszám-mal (pl. május 10-ét így = 05.10) golyóstollal, tintaceruzával, tehát maradandóan fel kell tüntetni. A kitöltetlen, javított jegyeket az ellenőrök, halőrök azonnal bevonják. Elveszített jegyet nem cserélünk, mert ez visszaéléshez vezethetne. Minden horgász csak egy darab éves csatornajeget válthat, az éves jegyének számát annak kiállításakor az egyesületnek a fogási naplóba be kell írni.

A tassi IV-es víz területén telekkel, hétvégi házzal rendelkező és a Soroksári duna-ági horgász egyesület valamelyikének tagja jogosult területi jegyét a tassi IV-es vízre érvényesíteni. Ennek díja 300,- Ft. Feleség és ifi horgász családtag esetén, ha duna-ági egyesületi tagok, az érvényesítés 150,- Ft.

A tassi V-VI-os vízterületre a napijegy ára, csak felnőttek részére 70,- Ft

Külföldieknek a napijegy 100,- Ft

Tassra napijegyet kizárólag a Területi Bizottság Budapest V., Galamb u. 3. sz. alatti irodájában naponta – szombat kivételével – 9 órától 16.30 óráig lehet váltani. Előrejegyezni, félretenni jegyeket nem szabad. Az érkezés sorrendjében adjuk ki a naponta kiadható 20 db jegyet.

Külön felhívjuk a Horgásztársak szíves figyelmét a tassi vízterületre előírt horgászrendre, amelyet körlevelünkben teljes egészében közlünk.

Dr. S. P.

MAKÁDI IVADÉKNEVELŐ TÓGAZDASÁG

1976. december 9-én megtörtént a MOHOSZ Soroksári-Dunaági Területi Bizottság makádi ivadéknevelő tógazdaság műszaki átadása. Az átadással lezárult a TB vezetőségének már több mint két éve kezdődött gondjának, a makádi tógazdaság építésével kapcsolatban felmerült problémák sikeres megoldása. A meglévő három tóegységből álló 57 kh-as tógazdaságot a gátak műszaki állapota, a tavak feliszapoltsága és benőttsége miatt már veszélyes volt üzemeltetni. Kizárólag a tógazdaság dolgozóinak köszönhető, hogy eddig komolyabb problémák nem történtek a meggyengült gátak gyakori „megroggyanásainál”. A tavak lehalászási nehézségei ugyancsak sokak előtt ismeretes. De ez már a múlté. A TB vezetősége kellő időben felismerte, hogy a tógazdaságot helyre kell állítani, a helyreállítással egyidejűleg az adottságoknak megfelelően el kell végezni a szükséges korszerűsítési és bővítési munkákat is.

A MOHOSZ és TB vezetősége a MÉM horgászati halgazdálkodására vonatkozó határozata szellemében korszerű ivadéknevelő tógazdasággá építették át a makádi tógazdaságot.

Az építkezési munkákat ez év tavaszán kezdték meg. A kivitelezést a ráckevei Aranykalász MgTsz fővállalkozásban végezte el a Dunántúli Talajjavító Vállalat bevonásával. Ez a választás igen sikeres volt, mivel a fővállalkozó rugalmasan tudott alkalmazkodni a változó körülményekhez és adottságokhoz.

A munkák beindulása után a TB vezetőség helyes döntése következtében az egész tógazdaságot szárazra állították még az őszi lehalászás után és teljes területét átadták a kivitelező vállalatoknak. Ez és a kedvező nyári időjárás segítette elő, hogy a kivitelezési munkákat határidő előtt sikerült befejezni. A munkák három ütemben folytak. Első ütemben a meglévő tavak töltéseit erősítették meg. A munkálatokhoz lehordták a tavak belső területein levő növényzettel benőtt magas dombokat. Ez kettős haszonnal járt. Megnagyobbodott a tavak hasznosítható vízterülete, a töltések megerősítéséhez sikerült olyan anyagot biztosítani, mellyel egyben a partvédelem is megoldódott. Ugyanis a töltéserősítés során lapos 1:5–1:6 hajlású nádpadkát alakítottak ki 3,0 m-es töltéskoronával, a behordott nádtorzsás anyag kitűnő partvédelmet biztosít. A töltések víz felőli részsűjét a mentett oldali részével együtt fűmaggal vetették be erózió ellen. A kellő időben elvetett fűmag szépen kikelt és megerősödve várja a téli fagyokat.

A második ütemben készült el a meglévő tavak központjában a kibetonozott külső halágy. Ez úgy lett kialakítva a kivitelezés során, hogy egyben a bővítés során 4. sz. 30 kh-as halastó lehalászó helye is. A külső halágyban külön biztosítva lett a hálókíhúzóhely, ahol a tavak egész termése, a tavak vízszintjének szabályozásával, az eddigi lehalászásoknál alkalmazott létszám egyharmadával rövidebb idő alatt halászható le. A távlati villamosítást figyelembe véve természetesen a gépi lehalászóhely is ki lett alakítva a külső halágyban. A külső halágyat a nyári időszakban tenyésztési célokra felhasználhatják a hozzátartozó lecsapoló csatornával együtt.

A harmadik ütemben valósult meg a 30 kh-as 4. sz. tó. A tó töltéseit ugyancsak 3,0 m koronával és víz felőli oldalon 1:6 hajlású nádpadkával képezték ki. A lapos nádpadkás töltés karbantartási költsége lényegesen alacsonyabb a hagyományos rézsűs partvédelmi töltéshez képest. Az építkezés ideje alatt a MOHOSZ megkötötte a ráckevei Aranykalász MgTsz-szel a tógazdaság északi oldalán levő 106 kh-as területre a 30 éves bérleti szerződést, így a 4. sz. tó építésénél már figyelembe kellett venni az újonnan belépő – a Tsz területén beépítésre kerülő – tóegységet is, így megépítésre került az egész tógazdaságot ellátó táplálócsatornának a 4. sz. tó melletti szakasza. Ezt szükséges volt megépíteni, mivel az 1977. évi üzemeltetés során már csak nagyon nagy nehézséggel és költséggel lehetett volna megépíteni.

A tógazdaság dolgozói az építkezés során saját maguk is tevékenykedtek. A bővítési munkánál jelentős mennyiségű fát termeltek ki és dolgoztak fel. A töltések füvesítését, valamint az új tó kerítésének a munkálatait is ők végezték el.

1977. évben a makádi tógazdaság már ismét üzemelni fog és reméljük, hogy a tervezett 760 q haltermést túlszámolva fogják az őszi lehalászást mindenki meglegedésére lezárni.

Kővári József

HÁROM MILLIÓ FORINT ÉRTÉKŰ HALASÍTÁS

1976. évben a Makádi Tógazdaság az építkezés miatt nem üzemelhetett, ezért főleg a II. nyaras pontytelepítést vásárolt hallal kellett megoldani. Pontyon kívül természetesen rablóhal telepítés is történt. Az alábbiakban részletesen tájékoztatjuk a Horgásztársakat az 1976. évi telepítésről.

Csuka

Zsenge, úszó 20 napos		
a Kunsági csatornába	200 000 db	
az Északi-övcatornába	100 000 db	
a Soroksári Duna-ágba	150 000 db	
a Szigetbecsei holtágba	50 000 db	
a Dömsödi holtágba	50 000 db	550 000 db

Előnevelt 7 cm-es

a Soroksári Duna-ágba	1 005 db
-----------------------	----------

Süllő

Fészek 20 000 ikrával	
a Soroksári Duna-ágba	907 db

Zsenge úszó, táplálkozó

a Kunsági csatornába	200 000 db	
a Duna–Tisza csatornába	100 000 db	
az Északi-övcatornába	100 000 db	
a Dömsödi holtágba	50 000 db	
a Soroksári Duna-ágba	150 000 db	600 000 db

Előnevelt 4 cm-es

Soroksári Duna-ágba	22 200 db
---------------------	-----------

I. nyaras, 20 cm-es

Soroksári Duna-ágba	3 500 db
---------------------	----------

Balin

Előnevelt 3 cm-es

Soroksári Duna-ágba	100 000 db
---------------------	------------

I. nyaras, 12 mm-es

Soroksári Duna-ágba	4 070 db
---------------------	----------

Ponty

Zsenge

a Soroksári Duna-ágba	850 000 db	
a Duna–Tisza csatornába	850 000 db	
az Északi-övcatornába	800 000 db	
a Kunsági csatornába	500 000 db	3 000 000 db

Körömponty

a Soroksári Duna-ágba	1 047 000 db
-----------------------	--------------

II. nyaras ponty 30 dkg-os átlagsúlyban

a Kunsági csatornába (1976. év tavaszán)	12 600 kg	
a Kunsági csatornába (1976. év őszén)	15 247 kg	
a Soroksári Duna-ágba (1976. év tavasz)	9 918 kg	
a Soroksári Duna-ágba (1976. év őszén)	50 273 kg	
a Duna–Tisza csatornába (1976. év őszén)	3 068 kg	
az Északi-övcatornába (1976. év őszén)	1 913 kg	93 019 kg

A Kunsági csatornába 1976. év tavaszán telepített ponty az 1975. év őszen elmaradt telepítés pótlására történt. A Soroksári Duna-ágba 1976. év tavaszán telepített 9 918 kg pontyot kedvező áron tudtuk megvásárolni, ezért már tavasszal telepítettünk.

Amúr

II. nyaras, 30 dkg-on felüli átlagsúlyban
a Kunsági csatornába

5 000 kg

A kihelyezett halak értéke meghaladja a 3 millió forintot.

Meg kell említeni s ezért külön köszönetünket is fejezzük ki a Szövetségnek, hogy a Kunsági csatorna halasításához ősszel 50 q II. nyaras ponty árának kifizetésével járult hozzá.

A halszállítás, telepítés igen szakszerűen, jól sikerült, pedig 700 q-án felüli mennyiséget Bikalról, az ottani Állami Halgazdaságból – közel 200 km távolságról – szállítottunk.

Halóreink, akik Hermann Lajos halóri csoportvezetőnk irányítása mellett kísérték a halszállítványokat, ügyeltek a szakszerű halkihelyezésre s ebben tévőlegesen részt vettek, igen jó munkát végeztek, amiért köszönetet mondunk.

Az 1976. évi haltelepítés befejeződött, a nagyértékű hal a vízbe került. Nagyon jó lenne megvédeni halainkat az orvhorgászok, orvhalászok elől. Ez nem lehet kizárólag halóreink feladata, mert ehhez kevesen vannak. Minden horgász kötelessége segítséget nyújtani. Kérjük a Horgásztársakat segítsenek megvédeni nagyértékű halállományunkat.

Dr. S. P.

NEMZETKÖZI KAPCSOLATAINK

Területi Bizottságunk már hosszú évek óta baráti kapcsolatokat tart fenn a Cseh Horgász Szövetség prágai szervezetével. Ez még abból az időből származik, amikor a dobóspont élt és virult. Ez a kapcsolat nem szűnt meg azzal, hogy a dobóspont nálunk felszámolásra került, hanem a halfogóverseny, a szakemberek tapasztalatcseréje, valamint az egyesületi vezetők jutalom jellegű üdültetésére terelődött.

Evente megbeszéljük és rögzítjük a következő év programját, egyidejűleg értékeljük a tárgyévi feladatok végrehajtásának tapasztalatait.

Ez évben október 17-én Ráckeven az egyesületi horgásztanyán került sor a megbeszélésre, mely alkalommal megmutattuk az egyesület új, 4 szobás (12 fekvőhelyes) hideg-melegvízes, zuhanyozó helyiséggel felépített tanyáját. A cseh barátaink elismerően nyilatkoztak és gratuláltak a látottakhoz.

A tárgyaláson kialakult az 1977. évi program, melynek keretében

- 3–3 haltenyésztő szakember érkezik hozzánk, illetve területi bizottságunktól utazik Csehországba;
- 4–4 egyesületi vezető 3–3 napra jutalom jellegű látogatásra Csehországba, illetve Magyarországra utazik;
- az 1976. évi elmaradt halfogóverseny pótlására 1977. június második felében 5 fős magyar csapat 1 vezetővel és edzővel Prágába utazik. A prágai csapat részt vesz az 1977. augusztus 7-én Ráckeven tartandó területi bizottsági versenyen;
- 1977. július 1–14-i időpontban 1 ifjúsági vezető és 5 fő 13–16 éves ifi horgász részt vesz a Prágához közel levő cseh ifjúsági táborban, ahol keletnémet és lengyel ifik is jelen lesznek. 1976. évben a csehek vettek részt a tassi ifjúsági táborban.

A megállapodás szerint az utazási költségeket minden esetben a küldő fél viseli, míg szállásról és ellátásról a vendégfogadó fél gondoskodik.

Nagyon hasznosnak és gyümölcsözőnek tartjuk ezt a kapcsolatot.

Dr. S. P.

A MOTORCSÓNÁKOK GÁZAI MEGÖLIK A SOROKSÁRI DUNA-ÁG ÉLŐVILÁGÁT

A Soroksári Duna-ág hazánk egyik legszebb vízterülete, amely a fővárostól ötvennyolc kilométer hosszan déli irányban húzódik. Területe az ország legmagasabb része, vízének hőfoka általában a Balatonéval megegyező. Apró szigetei, és a Duna-ág mindkét oldalán valamikor széles sávban végighúzódó nád és növényvilága a vízimadarak és halak paradicsoma volt. Csendjéé csak a madarak hangja és a víz csobbanásai szakították meg a játékos halak ugrásainak nyomán. A dolgozók tízezreinek adott kikapcsolódási lehetőséget, pihenést.

Az urbanizáció és a robbanásszerűen fejlődő technika alig egy évtized alatt teljesen megváltoztatta az idillikus képet. A csendes horgászok és evezősök helyét a bőgő motorcsónakok hangja váltotta fel, amelyek száma ugrásszerűen megnövekedett. Ehhez még hozzájárul az a tény is, hogy a Balatonról és a Velencei tóról kiszorult motorcsónakokat is a Duna-ágba helyezték át. Az elmúlt nyár folyamán nem egy esetben előfordult, hogy szombat-vasárnap három, négy órán keresztül 40-50 másodpercenként száguldott végig egy motorcsónak a vízen.

A víz órákon át nem tudott megnyugodni. Az állandó hullámmászás következtében a nád és sás gyökerei elszakadnak és nagy úszószigetként sodródhatnak a pusztulás felé. Az elmúlt évtized alatt a nád állományának mintegy negyedrésze pusztult el.

Sorba eltűnnek azok a nádszigetek, amelyek a vízimadarak és a kapitális pontyok kedvenc búvóhelye volt. Ez még csak igen kis része annak a borzalmas pusztításnak, amelyet a motorcsónakok indításakor vízbejutó kőolajtermékek, és a kipufogógázok égéstermékei okoznak. Az olajtermékek az élet feltételének egyik legfontosabb elemét az oxigént vonják ki a vízből.

Az oxigén kivonásával a vízinnövényeken élő algákat, kerekférgeket, csigákat, rovarállatkákat, gyökérlábnokot, és ostoros egysejtűeket ölik meg.

A természetes viszonyok között élő algák a halak, kagylók, rákok étkezésüül szolgálnak. Kipusztulásuk után a bennük felhalmozódó ásványi só, széndioxid a nap energialáncán keresztül nyersanyagkészletet képez, illetve tápanyagforrásként szerepel. A víz felszínén lebegve a vízbe kerülő egyéb természetes anyagokkal együtt képezik a biológiai habot.

A biológiai hab igen lényeges szerepet tölt be az élet fenntartásában. Meggyorsítja a vízbe kerülő magvak csírázását, serkenti a vízinnövények gyökereinek növekedését, azok szárainak és levelének fejlődését.

Igen lényeges szerepet tölt be a halak, rákok, kagylók fejlődésében, enélkül ezen élőlények képtelenek egyedfejlődésüket befejezni.

Mivel a halak természetszerűleg belvizeink legfejlettebb fogyasztói (a növényevő halak kivételével), az algák, a növényi szerves anyagokat fogyasztó egysejtűek, férgek, rákok, puhatestűek, úrbélűek, rovarállatkák a megszokott természetes táplálékukat képezik, ezek kipusztulásával a halak is kipusztulnak. Ez a tény azt bizonyítja, hogy a vízbe hulló igen kis mennyiségű kőolajtermék közvetve igen nagy kárt tud okozni azon esetben is, ha a halak életfenntartásához elegendő oxigén esetleg létezne. Az Európai Sugárbiológiai Társaság XII. Szimpóziumán a rákbetegségek vizsgálatánál bebizonyították, hogy a kipufogógázok kicsapódása során keletkező ólom és kátrányvegyület kórokozója lehet a rákbetegségnek. Ez a jelenség fokozottabb a motorcsónaknál, ahol a forró kipufogógáz a víz felszínén lévő hidegebb levegővel való keveredve, sokkal nagyobb mennyiségű káros anyagok kicsapódását idézi elő mint az utakon. Ezzel a motorcsónakok mintegy szórják maguk körül a rák egyik kórokozóját.

Mivel a Soroksári Duna-ág szennyezettsége a motorcsónakok ugrásszerű szaporodásával (eléri az ötezret) nagymértékben megnőtt, felvetődik a kérdés, hogy milyen mértékben szennyezi e nagyszámú motorcsónak a Duna-ág vizét.

Az Isztriai Portoroz-ban megrendezett Tengerész Egészségtani Kongresszuson bebizonyították, hogy 1 m³ kőolaj vagy kőolajtermék 400 m³ vízből vonja ki az oxigént és ezzel minden élőlényt megöl. A gyakorlatban egy motorcsónak indításánál általában 1 dkg kőolaj kerül a vízbe. Egy szezon-

ban nyolcvan indítást számítva, a Duna-ágban használt motorcsónakok évente mintegy 4000 kg olajtermékkel szennyezik a vizet. Ez a mennyiség képes arra, hogy a víz felső rétegeiből kivonja az oxigént, megölje a biológiai habot, és ennek következtében a halak elvesztik természetes táplálékukat, a növényzet pedig csendes halálra van ítélve.

Amennyiben a motorcsónak használatát nem tiltják be, előállhat az a helyzet, hogy a természetes regenerálódás folytán a víz nem tud letisztulni, ami egyben a Duna-ág pusztulását is jelenti. A Vízügyi Hatóság igen nagy erőfeszítéseket tesz a víz tisztántartására, de a Nagy-Dunából beömlő vízmennyiséggel csak a vízállást tudja biztosítani, de a víz tisztítását nem, mert a beömlő vízmennyiség az ipari szennyeződéstől igen nagy töménységben mérgezett, mert az élő szervezetekre igen ártalmas cink, ólom, higany, titán, az állatok szervezetében és a növényi rostokban felhalmozódnak és emberi fogyasztás esetében közvetett módon mérgezően hatnak. Tehát a veszély még csak fokozódik.

A motorcsónakok használatának káros hatása megmutatkozik még a közvetlen pusztításukban, amelyek szomorú jelei a kettévágott halak és vízimadarak hullái, nem beszélve arról a robajról, amelytől a vizek élővilága nem találja nyugalmát.

Ha a fenti tényeket figyelembe vesszük látható, hogy a motorcsónakok használata igen káros, felvetődik a kérdés, hogy mi a fontosabb? A sebesség vízi megszállottjai tönkretesznek-e közvetlen környezetüket, vagy óvjuk, mentjük e csodálatos vízvilágot mindannyiunknak. A felelősség mindannyiunké, de a döntés az illetékeseké, feladatuk, hogy hogyan hajtsák végre Pártunk, Kormányunk környezetvédelmi intézkedéseit.

Sziklai György
ümk. örgy.

Szerk. megjegyzés: A cikk előnytelen lerövidítéssel az Esti Hírlap december 15-i számában jelent meg „Ötezer motorcsónak a Duna-ágban” főcímmel.

EZEK IS HORGÁSZOK?

Múlt év október 3-án vasárnap a Postás-víz makádi partján, a tanyával szemben négy vendég-horgász két sátrat vert fel.

Kis idő múlva a szélszélben kiabálás zaja hallatszott át teljesen tisztán, a Postás-víz tanya felőli oldalára. Nyomdafestéket nem tűrő, még a legedzettebb férfiarcoakat is megpirító legdurvább, egymás anyját is trágárabbnál trágárabb kifejezésekkel, kiabáltak. Ebben az időben több család, tehát több kiskorú gyerek is lent tartózkodott és ha akarták, ha nem, kénytelenek voltak a szülők a gyerekeket bevinni a házakba, a le nem írható trágárságok elől. Végül is az egyik női horgász átkiabált hozzánk, hogy nem szégyellik magukat és hagyják abba az ilyen hangon való társalgást és csökkentsék a hangerősséget, mert azt a túlóldalon is teljesen tisztán lehet hallani.

A válasz a még elképzelhetetlenebb, legajlasabb trágárságok áradata, még erősebben kiabálva, most már a csendet kérő női horgász felé. Közben beesteledett, de a hangoskodás tovább folyt. Másnap reggel a Postás HE egyik, hatósági esküt tett társadalmi ellenőre átment és igazoltatta a hangoskodó horgászokat.

Az igazoltatás alatt is gorombák voltak és igyekeztek mindent letagadni.

Mind a négyen a Csepel Vas és Fémművek HE tagjai voltak. Név szerint: Káli Pál, Olajos László, Olajos Lajos és Valentics György. Cserejegyük ill kockájuk 4-évre volt kiállítva, de ketten közülük már előző nap 3-án megkezdték a horgászatot. A gát víz felőli oldalán, tehát tilos helyen sátoroztak.

A Postás HE bejelentése alapján került fenti négy személy a Csepeli HE fegyelmi bizottsága elé. A bizottság a társadalmi ellenőr feljelentése alapján tárgyalta az ügyet. Enyhítő körülményt egyiknél sem tudott megállapítani. Vallomásuk is ellentmondásokkal volt teli.

Káli Pál volt a leghangoskodóbb és 1972-ben már teljes évre el volt tiltva, a Postás vízről, mert ott oda szóló érvényes engedély nélkül horgászott. Ezért 5 évre kizárták az egyesületből. A fegyelmi bizottságot is félre akarta vezetni.

Ugyancsak 5 évre kizárták a Duna-ági horgászatból is.

Olajos Lajos együtt hangoskodott Káli Pállal és gorombán viselkedett a társadalmi ellenőrral.

Ezért a Duna-ágból és vízrendszeréből 3 évre, a Csepeli HE-ből 5 évre kizárták.

Valentics Györgyöt az egyesületből 2 évre kizárták. Nevezett ugyan nem kiabált át a túlsó partra, de nem is igyekezett meggátolni a hangoskodást, trágárkodást. Annak ellenére, hogy csere-kockája 4-ére volt kiállítva, már 3-án horgászott.

Olajos Lászlót, mivel nem akadályozta meg társai horgászatlan viselkedését, a fegyelmi bizottságot félre akarta vezetni, végül 4-ére kiállított engedéllyel már 3-án horgászott, a Csepeli HE-ből 2 évre kizárta a fegyelmi bizottság.

A bizottság a felsorolt indokokon kívül mind a négy személlyel kapcsolatban megállapította, hogy súlyosan vétettek az ország egyik legnagyobb munkás egyesületének jó hírneve ellen. Eddig szólt a fegyelmi ítélet.

Mivel az utóbbi időben sajnos az ilyen viselkedés kezd elburjánzani a Duna-ágban, teljesen egyetértünk az ítélettel. Reméljük, hogy többet nem találkozunk velük vizeinken. Van elég kifogástalan várakozó a csepeli munkások között, akik szívesen belépnek az ilyen nem közénk való személyek helyett az egyesületbe.

Az új tagok felvételével foglalkozó egyesületi vezetők figyelmét pedig felhívjuk, jegyezzék a négy nevet elő a fel nem vehetők listájára.

HOGYAN HORGÁSZHATUNK A TASSI V-VI-OS VÍZTERÜLETEN?

A tassi V-VI-os vízterület a legforgalmasabb része az egész Duna-ágnak. Ott nemcsak a Soroksári Duna-ági horgászok horgásznak, hanem igen sok olyan horgász is látogatja a vízterületet, aki nem ismeri a Soroksári Duna-ágon és főleg a tassi vízterületen érvényben levő szabályokat. Ezért, hogy a rendet-fenn tudjuk tartani, az ellenőrzést állandó jelleggel több halór végzi. A tassi V-VI-os vízterületen horgászóknak nemcsak a horgászrendet, hanem a tassi vízügyi telepen való közlekedés, tartózkodás és egyéb, oda vonatkozó vízügyi rendelkezéseket is meg kell tartani. A TB vezetősége külön kinyomtatta a tassi V-VI-os vízterületre érvényes horgászrendet. Ebből a horgászrendből a Szövetség részére is átadtunk az ún. országos engedéllyel rendelkező horgászok részére megfelelő mennyiséget. A Szövetség a jegyek kiadása alkalmával mindenki számára egy példányt átad a horgászrendből is.

A tassi vízterületre napijegy csak a Területi Bizottság irodájában lehet kapni. A napijegyek kiadásánál az iroda a napijegyhez egy horgászrendet is mellékel.

Annak érdekében, hogy az egyesületi beutalókkal Tassra menő horgászaink is részletesen tájékozódjanak az érvényben levő horgászrendről, az alábbiakban közöljük annak teljes szövegét. Kérünk minden Duna-ági horgászt, főleg azokat, akik Tassra szokták járni, hogy tanulmányozzák át a horgászrendet. Tegyék el a Körlevélnek ezt a számát, mert nem tudunk a későbbiekben újabb horgászrendet kiadni még akkor sem, ha a sporttárs bejön a Területi Bizottság irodájába.

Az újonnan felvettek részére az egyesületi beutalót kiállító horgásztársaknak is megfelelő mennyiségű horgászrendet bocsátunk rendelkezésre.

HORGÁSZREND A TASSI V. ÉS VI-OS VÍZTERÜLETRE

JELENTKEZÉS A PORTÁN

Az, aki az V-ös vagy VI-os vízterületen az ide érvényes bármilyen területi engedéllyel kíván horgászni, a horgászat megkezdése előtt köteles a vízügy területén levő portán, ahol éjjel-nappali szolgálat van, jelentkezni. A jelentkezéskor fel kell mutatni az állami horgászjegyet, a horgászigazolványt és a területi engedélyt, vagy beutalót. A jelentkezés igazolására sorsszám (műanyag vagy fém) kerül kiadásra. Aki nem jelentkezik a portán és nincs sorszáma, a horgászatot nem kezdheti el.

A horgászat befejezésekor, mielőtt a területet elhagyja, a fogott halak bejegyzése, a sorsszám visszaadása végett ismét jelentkeznie kell a portán.

KORLÁTOZOTT ÉRVÉNYŰ ORSZÁGOS JEGYEK KITÖLTÉSE

A tassi V-VI-os vízterületen már a portán való jelentkezéskor a horgásznak, s nem a halórnek kell kitölteni a horgászat napját, helyét.

VÍZTERÜLET FELOSZTÁSA

Az V-ös vízterület a hajózó zsilip északi kapujánál kezdődik. Ide tartozik maga a hajózó zsilip, a zsilip alatti rész az Osztósziget déli határáig és a régi, ún. turbinaöböl, szintén az Osztósziget határáig.

A VI-os vízterület az ún. Osztósziget déli határától egészen a Nagy-Duna torkolatánál levő 0 fkm-ig terjed. A vízterület határa a 0 fkm-nél külön köveztetve festve meg van jelölve. Az ún. „körülfutó” csatorna is a VI-os vízhez tartozik.

ENGEDÉLYEK ÉRVÉNYESÉGE

A tassi vizeken csak azon a területen szabad horgászni, amelyre az egyesületi beutaló, vagy más engedély szól. Tehát az V-ös jegy csak az V-ös, a VI-os jegy csak a VI-os vízre érvényes.

BOTHASZNÁLAT A TASSI VÍZTERÜLETEN

Az V-ös vízterületen, a zsilipkamra északi kapujától a zsilipkamra alatti mindkét oldali lépcső déli vonaláig 1 bottal, az V-ös vízterület többi részén és a VI-os vízben 2 bottal szabad horgászni.

SÜLLŐ ÉS BALINFOGÁS

A süllő és balin horgászatánál az általános horgászrendtől eltérően, a Duna-ágra érvényes külön határozatok az irányadók, mely szerint egy horgász egy napon 4 db nemes süllőt és 4 db balint foghat. A megfogott süllőt, illetve balint méretkorlátozás nélkül, bármilyen nagyságú, a horgász zsákmányként köteles megtartani. Addig, amíg a 4 db nemes süllőt meg nem fogta, a horogra akadó kősüllőket, az állami méretkorlátozás – 20 cm – megtartásával, 3 kg súlyig, zsákmányként megtarthatja. A 4 db nemes süllő megfogása után a süllőzést abba kell hagyni. Külön kősüllőre sem szabad tovább horgászni. A kősüllő zsákmányt, a süllőzés befejezése után, összesített súlyban kell beírni a fogási naplóba.

Az egyéb halakra az általános horgászrend és halászati törvény szerinti méret- és db-korlátozások érvényesek.

GILISZTA, BLINKEREZÉSI, CSÓNAKHASZNÁLATI TILALOM

A zsilipkamrában gilisztával való horgászat egész éven át tilos. Az V-ös és VI-os vízterületen minden év november 1-től a következő év március 31-ig csak élőhallal, halszelettel, gilisztával, kukoricamállal csálival, egyes horoggal, zöldborsó nagyságú ólommal, orsóval, úszós horgászatot szabad folytatni. Blinkerezés, fenekezés tilos. Csónakból horgászni nem szabad.

FOGÁSOK BEÍRÁSA A FOGÁSI NAPLÓBA

FAJLAGOS TILALMAK

A tassi vízterületen az állami méretkorlátozás alá eső halakat szákolás után azonnal be kell írni egyenként a fogási naplóba. Az egyéb halak a horgászat befejezésekor, halfajtánként összesítve írandók be. A tassi V-ös és VI-os vízterületen az egyes halfajtákra vonatkozó fajlagos tilalmak ugyanazok, amelyek a Nagy-Dunára vonatkoznak.

NAPIJEGYEK VÁLTÁSA

A tassi V-ös és VI-os vízterületre napijegyet – korlátozott számban – csak a Területi Bizottság irodájában (Budapest, V., Galamb u. 3., naponta 9,00–16,45 óra között, szombat kivételével) csak felnőtt horgászok válthatnak.

EGYÉB TUDNIVALÓK

Napi-, országos-, kutató stb. jegyek – egyesületi beutalók kivételével – a rózsaszigeti horgásztanya, illetve csónak igénybevételére nem jogosítanak.

A tassi vízterület partján sátorozni, szemetelni, a partot és a szórt kőhányást rongálni, megbontani tilos!

A tassi horgászrend meg nem tartása – a sorszám le nem adása is – a vízterületről való kizárást vonja maga után.

TERÜLETI BIZOTTSÁG VEZETŐSÉGE

MIKOR VEHETŐ EL A HORGÁSZKÉSZSÉG A LEGÁLIS HORGÁSZTÓL?

Legális horgász az, aki a folyó évre érvényesített állami jeggyel és arra a vízre, ahol horgászni akar, érvényes területi engedéllyel rendelkezik. Ilyen horgásztól általában még különböző szabálytalanság, vagy szabálysértés esetén sem vehető el a horgász-készség. Személyi adatai az igazolványokból rendelkezésre állanak és a feljelentés a hatósághoz és az egyesülethez is megtehető.

Ilyen esetben csak akkor vehető el a horgász-készség, amikor maga a fogásra alkalmazott készség bizonyítja a szabálytalan horgászatot, vagy szabálysértést.

Gereblyezés esetén el kell venni a készséget, mert ezzel, annak bemutatásával lehet bizonyítani, hogy a horgász „gereblyézéssel” akart vagy fogott is halat.

A Duna-ág és vízrendszerén például, amíg a fenekezési horgásztalalom fennáll, ha valaki úszó nélkül, vagy olyan súlyú úszóval horgászik, amely az alkalmazott ólmot nem bírja vízközben tartani, szintén be kell vonni az ilyen felszerelést, mert annak feltétlen bizonyító ereje van.

Ha valaki Tasson, a zsilipkamrában gilisztával horgászik, el kell venni gilisztástól, úgy ahogy van a felszerelést, mert az maga igazolja, hogy tiltott módon horgászott a tulajdonosa.

Valakit a vízen ellenőrzés közben leállítanak és kitérnek, hogy több bottal csónakból sleppel, vontat, vagy blinkerez. Maga a több bot, amit a csónakból támasztva vontatásra használt, bizonyítja a szabálytalanságot, mert a szabályok szerint csak egy bottal, azt is kézben tartva lehet sleppelni, vontatni.

Még sok példa lenne, de a fent említettek eléggé megmagyarázzák azt, hogy ha a készséggel lehet a legjobban bizonyítani a szabálytalanságot, azt el kell venni a szabálytalanul horgásztól. Természetesen a bevonást végző ellenőrző személy, beosztásának és címének pontos feltüntetésével, részletes átvételi elismervényt tartozik adni a tulajdonosnak.

Jelen esetben a szabálytalan horgászat elkövetése helyén, az illetékes tanácsi szabálysértési hatóságnál kell a feljelentést megtenni és a részletes átvételi elismervény mellett a bevont horgászfelszerelést leadni. A tanács köteles a feljelentést a felszereléssel együtt átvinni és ha úgy látja szükségesnek, a felszerelés egyidejű megküldésével az ügyet átadhatja a lakóhely szerint illetékes szabálysértési hatóságnak.

A fentiekben részletezett esetekben a szabálytalanul szerelt horgász-készséget azért kell bevonni, mert az a szabálysértés tárgyi bizonyítéka. Az ügyben eljáró szabálysértési hatóság – az eset körülményeinek mérlegelésével dönti el, hogy a szabálytalanul szerelt horgász-készséget mellékbüntetésként elkobozza, vagy visszaadni rendeli.

Amennyiben a szabálytalan horgászat nem ütközik a halászati törvény előírásaiba, csak az illető vízterületre érvényes horgászrendet sérti, úgy a feljelentést – a bevont felszereléssel együtt – a Területi Bizottság irodájába kell eljuttatni. Feltétlenül fontos, hogy a horgászigazolványból az ellenőrző közeg állapítsa meg, hogy melyik egyesületnek tagja a szabálytalankodó. Kettős tagság esetén melyik a tag anyaegyesülete, mert a Területi Bizottság a fegyelmi eljárás megindítása iránt mindig az anyaegyesületnél intézkedik.

MIBE KERÜLNEK A HARCSÁK A DUNA-ÁGI HORGÁSZOKNAK?

A „Híradó” régebbi számaiban is foglalkoztunk a Soroksári Duna-ágban állandóan szaporodó harcsák kártételeivel. A fogási naplók tanúsága szerint a Soroksári Duna-ágból 1974-ben 5270 kg, 1975-ben 7218 kg harcsát fogtak ki! Az egy éves emelkedés 1948 kg volt. Kétségteljesen mutatják a fogások, hogy az alsó vizeken több harcsa él, mint feljebb. Az egyesületenkénti fogást a létszámmal összehasonlítva megállapítható, hogy a legtöbb harcsát a Postás Horgász Egyesület vízterületén fogták, ahol egy főre 2,54 kg fogás mutatkozik. Utána következik a Dömsödi HE 1,60, a Ráckevei HE 1,40, a MÁVAG HE 1,13 és a Neptun HE 1 kg-os tagonkénti fogással.

Vizsgáljuk meg, hogy az 1975. évben kifogott 7218 kg harcsa élete során mennyi halat evett meg. A harcsák táplálékértékesítéséről a szakértők véleménye eltérő. Vannak, akik 1 kg harcsahús-növekedéshez 12 kg, mások 7 kg táplálék elfogyasztását tételezik fel. Természetesen a harcsa is – akár csak a többi állat –, minél öregebb, annál több táplálékot fogyaszt ahhoz, hogy súlyát 1 kg-mal növelje. Én óvatosan csak 9 kilóra becsültem ezt a táplálék-mennyiséget, nyugodtan írhatom; halat, amennyit egy-egy harcsának meg kellett ennie 1 kg súlytöbblet eléréséhez.

A Soroksári Duna-ágot – hosszú évek óta – tógazdaságban nevelt, magas hátú, nemesített pontyokkal telepítjük. Köztudomású, hogy a tógazdaságban nevelt pontyoknak, a súlyúkhöz képest, aránytalanul kisebbek az úszóik, mint a vad pontyoké. A Soroksári Duna-ágban élő halak közül a telepített pontyok úsznak a leglassabban. Ebből következik, hogy a táplálékhalak közül a legkönnyebben a telepített pontyainkat foghatják meg és fogyaszthatják el a harcsák.

Fenti számítások alapján – szerényen – úgy számoltam, hogy 1 kg-nyi harcsahús növekedéséhez elfogyasztott 9 kg táplálékból 3 kg volt a ponty. Ezek szerint a 7218 kg kifogott harcsa elfogyasztott 64 962 kg táplálékot, melynek döntő többsége hal, az egyharmada pedig ponty, melynek súlya 21 654 kg volt.

Többféle vizsgálat próbált fényt deríteni arra, hogy a nem halastószzerűen kezelhető természetes vizekben mennyi hal él és azoknak mekkora hányadát lehet kizárólag horoggal kifogni. Ezt

teljes pontossággal természetesen megállapítani nem lehet, de általános vélemény, hogy a le nem csapolható természetes vizekben élő halaknak legfeljebb csak egyharmada fogható ki horoggal. Ennek alapján megállapítható az is, hogy a 7218 kg kifogott harcsának legalább a kétszerese – 14 436 kg – él még a Soroksári Duna-ágban. Ezek is táplálkoznak, súlyukat fenn kell tartaniok. A fogási átlagdarabsúly alapján a vízünkben élő harcsák átlagos életkorát 6 évre tehetjük, s ezek – szerény számítás szerint is – testsúlykilogrammonként egy év alatt legalább kb. 0,5 kg pontyot fogyasztanak el. Ennek alapján azt mondhatjuk, hogy a Soroksári Duna-ágban élő harcsák 1975. évben 7218 kg, a kifogottakkal együtt összesen 28 872 kg pontyot ettek meg. Szerényen számolva, a kihelyezett pontyok kg-ja 28,-Ft-ba kerül (1975-ben 20,-Ft). Ha a harcsák által elfogyasztott 28 872 kg pontyot beszorozzuk 20 forinttal, kiderül, hogy a harcsák által elfogyasztott ponty 577 440,-Ft értékű volt. Ez azt jelenti, hogy a Soroksári Duna-ágból a horgászok által kifogott harcsák kg-ja a horgászoknak 80 forintjába került (mai áron 112,-Ft). Drága mulatság ez, mivel végső fokon ez azt is jelentheti, hogy a horgászok fejenkénti 220 forintos területi díjából 44,-Ft (mai áron 67,-Ft) veszett el a harcsák gyomrában. Ennél a számításnál egyáltalán nem vettem figyelembe a harcsák által elfogyasztott, mintegy 65 000 kg egyéb hal árát. Nem vitatható pedig, hogy azok nemcsak fehérhalat, keszeget ettek. A tartásokon együtt élnek a süllőkkel és biztos vagyok benne, hogy azok közül is bőven kivették a vámot. Ez 1977-ben több mint egymillió forint értékű pontyot többet jelentenek vízünkben.

Tovább pergetve a témát, a fogási naplók össze-
sítése szerint a horgászok 1975-ben 940 q pontyot fogtak ki a Soroksári Duna-ágból. A harcsák által elfogyasztott 290 q ponty a horgászok által kifogott pontymennyiségnek a 30%-át teszik ki, tehát egyharmadát. Fentiekből feltételezhető, hogy ha a Soroksári Duna-ágban nem lennének harcsák, a horgászok akár egyharmaddal több pontyot is kifoghattak volna, mint amennyit kifogtak 1975. évben.

Mivel a Soroksári Duna-ágba kihelyezett ponty

mennyiségét pontosan ismerjük, majdnem bizonyosra vehető, hogy számításom helyes, még akkor is, ha a következtetés részben feltételezésen alapszik. Mivel ismerjük a pontyok átlagsúlyát is, a számítások alapján megállapítható pl. az is, hogy 1973-ban 152 ezer darab pontyot helyeztünk ki a Soroksári Duna-ágba. Ezen pontyok leg többje 1975-re már méreteresre nőtt. A fogási naplóból vett adatok alapján e pontyok átlagsúlyát 3,20 kg-ra lehet becsülni. Ha a harcsák által elfogyasztott 290 q pontysúlyt hozzáadjuk a horgászok által kifogott 940 q-hoz, akkor az 1975. évi horgász pontyfogás és a harcsák által elfogyasztott pontyok súlya összesen 1,230 q összsúlyt adnak. Átlagos 1,30 kg súllyal számítva, ezek darabszáma összesen 95 ezer volt. A kihelyezés 57 000 darabbal volt több, mint a horgászok fogása és a harcsák kártételének összsúlya és darabszáma.

A fogási naplók adatai alapján évről évre idáig azt állapítottuk meg, hogy a horgászok alig felét fogták ki annak a pontymennyiségnek, melyet évről évre betelepítünk. Állandóan kerestük a hiányzó pontyokat, mert keveselltük a fogásokat. Még mindig hiányzik a kihelyezett pontyok több mint egyharmada. Ez még mindig olyan nagy arány, amibe belenyugodni nem lehet. Tovább kell vizsgálni a kérdést mindaddig, amíg az elfo-

gadható 10–15%-os elszámolási hiány magyarázatát meg nem találjuk.

Lehet, hogy a kifogott pontyok 1,30 kg-os átlagsúlyát se jól számítottam, a fogási naplókba beírt adatok sem százszázalékosak, de statisztikai szempontból irányadók. Nem tudtuk hová „tűnik” el pontyaink egy tekintélyes része. Ezen számítás egyelőre rámutat arra, hogy a Soroksári Duna-ágban igen jó életlehetőséget találó és ezért évről évre szaporodó harcsák milyen óriási pusztítást visznek véghez pontyaink soraiban és milyen nagy kárt okoznak a horgászoknak! Ezért irtásukra minden eszközt fel kell használni! Az elmúlt évek tapasztalatai alapján most már köztudomású, hogy a harcsákat horgászattal csak ritkítani lehet, de lényegesen csökkenteni a számukat nem!

Nagyon örülnék, ha mint laikus által végzett számítás – amit több mint fél évszázados gyakorlati tapasztalatok figyelembevételével végeztem – gyakorlati szakemberek is megvizsgálnának. Ma már látjuk, mily nagy szükség van arra, hogy a szakemberekkel összefogva kidolgozzuk azokat a módszereket, amelyek alkalmazásával eredményesebben intézkedhetnénk a harcsák kártétele ellen. A végcél azoknak a Duna-ágból való lehető teljes kiirtása.

Berényi János
TB-titkár

MUNKAERŐT KERESÜNK

ÉJJELIŐRÖK

Makádi Tógazdaságunkban 1977. június 1-től előreláthatóan október 20–25-ig a lehalászás végéig szükségünk van 4 éjjeliőrre, akik minden második nap kettesben lesznek szolgálatban. Jó erőben levő nyugdíjasokra is gondolunk. Ebben a munkakörben az 1975. július 1-én életbe lépett 3/1975. (VI. 14.) SZOT szabályzat értelmében a nyugdíjasok nyugdíj- és órakorlátozás nélkül foglalkoztathatók.

Szállást és állami horgászjeggyel rendelkezőknek, szabadidőben horgászati lehetőséget biztosítunk.

HALŐRÖK

Tassi vízterületünkre 3 halórt keresünk. Ugyancsak nyugdíjasok jelentkezését várjuk. A feltételek ugyanazok, mint az éjjeliőröknél.

KISEGÍTŐ NŐI MUNKAERŐ

Tassi tanyánkra a nyári idényben egy a háztartásban jártas női kiségitőt keresünk. Házaspár jelentkezése esetén a férj halóri teendőket láthatna el, a feleség pedig a kiségitői feladatokat végezheti. Lakást biztosítunk.

TOLMÁCSOK

Jelentkezzenek németül tudó gyakorlati horgászok, akik az IBUSZ útján a tassi tanyára beutalt német, osztrák horgászvendégek mellett a tolmácsi és kísérei teendőket vállalják. A beutalások május 1-től szeptember 30-ig tartanak. Ellátásról, szállásról, horgászati lehetőségekről gondoskodunk.

A felsorolt munkakörökre jelentkezni lehet írásban vagy személyesen minden hétfőn 10–12 és csütörtökön 15–17 óra között. Levelezési címünk:

MOHOSZ Soroksári Duna-ági Területi Bizottsága 1386 Bpest., Pf. 85.

Irodánk Budapesten, az V. ker. Galamb u. 3. sz. alatt található.

A BUDAPESTI SPORTHORGÁSZOK EGYESÜLETE, Szigetcsépi horgásztanyájára, telepkezelő-halórt alkalmazna.

Fürdőszobás, szolgálati lakás a helyszínen. Az állás elfoglalásához, budapesti lakáscsere szükséges!

Jelentkezés: a részletes önéletrajz, ajánlott levélben – az Egyesület titkára címére küldendő.

THOR Ferenc egyesületi titkár, 1078. Budapest, Landler Jenő utca 16. I.

A TASSI ALSÓ (V. és VI. sz.) VÍZTERÜLETEK HORGÁSZÁSI BEOSZTÁSA 1977. ÉVRE

Hó	Nap	V. terület	VI. terület	Hó	Nap	V. terület	VI. terület
Január	1–9	Kinizsi Vörös Csillag BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek	Július	4–10	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun
	10–16	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi		11–17	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag, BM MÁVAG
	17–23	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz		18–24	Kinizsi Vörös Csillag, BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek
	24–30	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE		25–31	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi
Február	31–6	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Augusztus	1–7	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz
	7–13	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás		8–14	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE
	14–20	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós		15–21	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag, BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.
	21–27	Kinizsi Vörös Csillag BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi		22–28	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás
Március	28–6	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag BM	Szeptember	29–4	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós
	7–13	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel		5–11	Kinizsi Vörös Csillag, BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi
	14–20	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi		12–18	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag, BM
	21–27	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve		19–25	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel
	28–3	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun		26–2	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi
Április	4–10	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag BM MÁVAG	Október	3–9	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve
	11–17	Kinizsi Vörös Csillag BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek		10–16	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun
	18–24	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi		17–23	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag, BM MÁVAG
	25–1	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz		24–30	Kinizsi Vörös Csillag, BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek
Május	2–8	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE	November	31–6	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi
	9–15	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.		7–13	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz
	16–22	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás		14–20	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE
	23–29	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós		21–27	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag, BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.
	30–5	Kinizsi Vörös Csillag BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi		28–4	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás
Június	6–12	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag BM	December	5–11	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós
	13–19	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel		12–18	Kinizsi Vörös Csillag, BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi
	20–26	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi		19–25	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag, BM
	27–3	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve		26–31	Postás Petőfi	MÁVAG Föv. Csát. Műv. Csepel

VIZÜGYI SZAKASZMÉRNÖKSÉG FELHÍVÁSA

Tisztelt Horgásztársak!

A Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóság III. Szakasz-mérnöksége nevében fordulok Önökhöz. Mivel a Duna-parton az utóbbi időben rendkívüli módon elszaporodtak a szabálytalanságok, ezért szükséges néhány fontos dologra felhívni szíves figyelmüket.

Az árvédelmi töltések védelme minden horgásznak kötelessége. Nagy gondot okoz, hogy azok közül sokan, akik szóban forgó területen megfordulnak, vagy a part mentén laknak, nem vigyáznak eléggé a tisztaságra. Sok szemét kerül a töltés részére, s a vízbe is. Több part menti lakos ide hordja ki a területén összegyűlt szemetet, amely az árvédelmi töltést rongálja. 1976. évben több esetben tettünk feljelentést azok ellen, akiket konkrétan tetten értünk a személtlerakásban. Mindenki háta mögé azonban nem állíthatunk őrt, ezért ezen intézkedésünk nem vezetett eredményre. Igen fontos lenne, ha a horgászok maguk is figyelmeztetnék azon társaikat, akik elfeledkezve magukról, személtelnek. Az üdülőhelyi bizottságok, valamint a községi tanács illetékesei azon munkálkodnak, hogy a rendszeres szemétszállítást megoldják. Addig is és azután is, magunknak, horgászoknak is vigyáznunk kell a rendre, tisztaságra.

A tassi-makádi erdészház közötti árvédelmi töltés szakaszának védelméről is kell szólnunk pár szót. Ezen töltés mellett állandó a sátoros táborozás. Pedig sem itt, sem a tassi zsilip területén nem szabad sátorot verni. A sátoros táborozók a part mentén tüzet raknak, ehhez összehordják a köveket, meg rongálják a parti kőhányást. Egy-egy sátorozó elvonulása után jelentékeny szemét marad, ami nemcsak csúfá teszi a partot, hanem előbb-utóbb komoly egészségügyi problémákat is felvet. Nem utolsósorban a horgászokkal érkező családtagok pihenését is zavarja. Mindezen szempontok szinte kötelezővé teszik, hogy mindenki figyelemmel legyen a tisztaságra és kellő szigorral lépjen fel azok ellen, akik ennek fontosságáról megfeledkeznek.

A part menti növényzet védelme is elsősorban azok feladata, akik sokat látogatják a Soroksári Duna-ágot. Mindent el kell követnünk, hogy a part menti növényzet megmaradjon, mert ez nemcsak esztétikai fontosságú, hanem biológiai védelem is. A gondozáshoz tartozik az is, hogy télen a nádat le kell vágni. Ám a levágott nádat nem szabad a jégen hagyni, mert olvadáskor az leúszva, máshol kellemetlenséget, sőt a tassi zsilipen üzemzavart is okozhat. A levágott nádat – ha nem tudjuk hasznos célra felhasználni – el kell égetni úgy, hogy az égetéssel kárt ne okozunk.

Már előre felhívjuk a horgásztársak figyelmét arra, hogy az 1977. január elejétől meginduló makádi bekötő töltés rekonstrukciós kiviteli munkája során újonnan telepített fűtakarót ne rongálják meg, ne égessék ki. A telepített nádat ne pusztítsák, mert mindannyiunk érdekében történne ezen a területen is a munkálatok.

1977-ben Tasson, az I. főcsatornán keresztül megépítettünk egy hidat, s ezentúl az alsó zsilipkapu alatti parkolóhelyet csak ezen a hídon át lehet megközelíteni.

A híd elkészülte után a zsilip területén idegen személygépkocsik nem tartózkodhatnak. A jelenleg érvényben levő engedélyeket visszavonjuk. Ezáltal is elejét vesszük annak, hogy sok rendetlen ember a zsilip területét étkezédnek és személtlerakó-helynek tekintse.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy mindenki, aki a tassi zsilip területén megfordul, értesüljön arról, hogy ez évben megszigorítjuk és sűrítjük az ellenőrzéseket. Akit például ittas állapotban találunk, javasoljuk horgászengedélyének a területről történő visszavonását. Így akarjuk megszüntetni, hogy a tassi zsilip területén ittas egyének tartózkodjanak.

A vonatkozó törvények szerint stégépítési hozzájárulást a vízügyi hatóság ad ki. Tájékoztatásul közöljük, hogy stégépítési hozzájárulást levélben kell kérni Szakasz-mérnökségünkől (Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóság III. Szakasz-mérnöksége, 2300 Ráckeve). Az építési hozzájárulási kére-

lemhez – ha a kérelmező nem tulajdonos, vagy használó – kérjük csatolni a part menti tulajdonos (kezelő, bérlő) hozzájáruló nyilatkozatát is. Ezzel rengeteg birtokháborítási pert megelőzünk. Természetesen elsősorban a part menti tulajdonosoknak, használóknak biztosítunk lehetőséget stégépítésre.

Mivel már több községi tanács (tököli, szigetszentmiklósi) juttatott el Szakasz-mérnökségünkre olyan értelmű állásfoglalást, hogy területükön csak közös, azaz 3–4 fő összefogásával engedélyeznek stégépítést, ezért a stégépítési kérelem beadása előtt érdeklődjének községi tanácsuknál, nehogy feleslegesen nyújtsák be egyéni stégépítési kérelmüket. A kollektív stégépítést Szakasz-mérnökségünk helyesli, mert ezáltal többen tudnak olyanok is stégről horgászni, akiknek beljebb eső területen van a telkük, házuk.

A part menti tulajdonosok, valamint a partbérleti horgászok a szakadó partot a beomlástól saját elképzelésük szerint, különböző módon biztosítják. Védőfalakat, fonásból készült falakat építenek. Ezen írás keretében hívjuk fel a figyelmet, hogy a part közelében vagy a partban végzett bármilyen munkához, így a partbiztosításokhoz is, a Szakasz-mérnökség engedélye szükséges. A legnagyobb készséggel adunk felvilágosítást, tanácsot ilyen ügyekben is. Anyagi támogatást csak akkor adhatunk, ha a partbeomlás megszüntetése a vízügyi szolgálat és egyúttal közösségi érdekeket szolgál. A ráckevei HEV végállomás után épített szakasz-mérnökségi épület előtt különböző partvédelmi és partbiztosítási építménytípusokat hoztunk létre bemutatás céljából. Ezzel is segítséget kívánunk nyújtani a hozzánk forduló horgászoknak, hogy partrészük megvédéséhez a nekik legjobban megfelelő típust kiválaszthassák.

A Soroksári Duna-ág mindannyiunké. Azon való közlekedés, horgászás, a partjának használata mindannyiunk joga, annak védelme mindannyiunk kötelessége. Ha horgásztársaink olvassák fentieket, akkor gondolják végig, mennyit kell tenni azért, hogy a szóban forgó terület állagát megóvjuk. S milyen sokat tehet egyénileg mindenki, aki a területre lép, hogy az természetadta szépségével, emberi kéz gondozásával nyújtson pihenést, szórakozást, kikapcsolódást az arra vágyóknak.

Bohák Imre
szakasz-mérnök

A SZIGETBECSEI HOLTÁGON NINCS NAPIJEGY

Közöljük Horgásztársainkkal, hogy a szigetbecsei holtágot minden duna-ági egyesületi tagsággal és éves területi engedéllyel rendelkező felnőtt horgásztársunk – beutalás nélkül – igénybe veheti. Egyébként a szigetbecsei holtágra semmilyen más területi engedély nem érvényes és oda napijegyet sem lehet váltani. Előfordult ugyanis, hogy az egyesületek tagjai vendég-horgászal jelentek meg a szigetbecsei tavon s ott akartak a vendég-horgász részére napijegyet váltani. A szigetbecsei holtág szűk volta miatt nem alkalmas vendég-horgászok fogadására.

KÖZLEMÉNY

A Csepel Vas- és Fémmű Gyári Horgász Egyesület nem adta le a felnőtt tagjainak címét, ezért Területi Bizottságunk jelen körlevelünket a csepeli egyesület tagjainak kiküldeni nem tudja. Az Egyesület vezetősége a körlevelet a felnőtt tagság számára megfelelő példányszámban elvitte és hivatali helyiségében (Csepel, Fürst Sándor u. 50.) a tagság megújításakor adja át tagjainak. Nem tudjuk kiküldeni a Kinizsi HE és a Műgyetem HE tagságának sem a Körlevelet, mert nem kaptuk meg a címanyagot.

GANZ HORGÁSZOK FIGYELEM!

A Ganz HE tagjai tudomására hozza, hogy január 22-én, 29-én, valamint február 5-én, 12-én és 19-én mindig szombaton délután, fél négytől fél hétig, elsősorban az 1977. évi igazolványok kiváltása érdekében hivatalos órát tart.

A hivatalos órát Bp. VIII. Vajda Péter utca 10. sz. alatt a Ganz-MÁVAG volt műszaki klubjának I. emeleti helyiségben tartják. Az egyesület vezetősége kéri a tagságot, ha valamilyen komolyabb ügyben személyes bejelentést kívánnak tenni, forduljanak az egyesület titkárához, Hibala Istvánhoz, akinek lakástelefon-száma: 637-529.

KLUB-NAPOK

A Területi Bizottsághoz tartozó egyesületek vezetőségi tagjai részére november hónaptól kezdődően minden hó harmadik keddjén klub-napot tartottunk.

Ezúton is közöljük, hogy február 15-én és március 15-én 17,30 órai kezdettel, a Postás Művelődési Házban (Bpest, VI., Benczur utca 27., bama terem I. em.) a Területi Bizottság vezetősége személyesen áll – bármilyen horgász érdekű ügyben – az egyesületi vezetők rendelkezésére.

Már évek óta izgat ez a busa ügy. Ha ugyanis egy halfajta mindössze 13 éve kapott letelepedési engedélyt hazánkban, az viselkedjen tisztességesen!

Először is: ne változtassa annyiszor a művésznevét! Az ugyanis gyanússá teszi. Egyszer vastaghomlokú, illetve pettyes vastaghomlokú, máskor ezüst kínaponty, ill. pettyes kínaponty majd fehér busa illetve pettyes busa. Ha ez így megy tovább, maholnap 10–20 nevük is lesz. Becsületes nevüket meg nem lehet kimondani (hát még leírni!): Hypophthalmichthys molitrix és a másik H. nobilis.

Másodszor: ha egyszer valaki planktonevő, akkor mit keres azokon a horgokon, amelyekre kenyérdarabot, tejes vagy főtt kukoricát, velőborsót tűztek, avagy mi dolga a körömvillanítóval? Akkora planktonok aztán igazán nincsenek. Az pedig, hogy a Fadd környékiek egyenesen a vízrendőrök motorcsónakjában szeretnek utazni, s ezért egyszerűen beleugranak, azt hiszem a nagyravágyás és szerénytelenség csálhatatlan jelének minősíthető.

A nagy igazság persze az, hogy az irigység beszél belőlem. Tudtam, hogy kitűnő sporthal, izgatott, hogy még egyszer sem volt találkozásunk a vízi páston. Nem volt – tavalýig.

Tasson jött létre az első randevú, az ifjúsági táborban. Persze váratlanul.

Esteledett. A Nap homloka még látszott a töltés fölött, amikor a halastavak irányában, a túlsó part közelében egyik percről a másikra olyan balinrablás kezdődött, amelyet riktán lát az ember. (Ragadozó önökről van szó.)

Két perc múlva már teljes fegyverzettel arra evezünk Pali barátommal, hogy egy kis ritkítást végezzünk a mohó vacsorázók között.

Első dobás – semmi. Második dobás – akasztás, s a szokatlanul erős ellenállás után szakolás. A csónak fenekén egy két kilós busa, blinkerrel a szájában. Közben a barátom is akaszt. Busát, szájánál kívül akadva. Stop! Több dobás nincs. Itt valami nincs rendjén!

Még néhány percig tart a víz forrása, aztán csend. Csend a vízen, s kételyek itt belül. Balinrablások – busafogás. Mi ez? Hogy van ez? Titok.

Másnap megismétlődik a látvány, jól hallatszanak az egymást követő rablások. Gyerünk oda! A botok a parton maradnak. A csendes közelítés, s a kutató szándék eredménye egy felfedezés. A ragadozók között egy falkában hátukat mutogató, delfinszerűen játszó busák fürödtek. Egyik-másikuk a kishal megragadására emlékeztető gyors mozdulattal vág maga elé, vagy oldalra. Menekülő kishal után kaptak volna? Nem hiszem.

Szeptember. Dömsöd. MÁVAG-víz. Dél, nyomasztó, párás meleg. A fodrozó vízen furcsa, mozgó folt a meder közepe táján. Szél nem okozhatja. Egy-egy rablás, mint kísérő jelenség. Indíts, természetesen villantós készüléggel...

Hát igen! Busák serege. Oldalaikkal szinte érintve egymást alábukó, görgő mozdulatokkal vonulnak lefelé, ismeretlen célból, ismeretlen hely felé. Vonuló hadsereg, mely elől széles területen menekül a kishalak minden fajtája. És amikor a riadt apróságok biztonságban érzik magukat, rájuk csap a balin-divízió, amely két oldalt kíséri a békés fősereget. Ez az! Ez a titok nyitja!

Hanem a ravasz hálnak is van ragadozója. A horgász. A vonulók mögé kerül csónakjával, s a busák elől menekülő, spriccelő kishalak közé dobja könnyű villantóját, megtáncoltatja a víz tetején, s nem csalódik. Amire az évek során a balinnemzedékek rájöttek, az a horgász pillanatnyi felismerésében ellenükre fordul. Néhány perc múlva három mohó már bilincset tépné a csónak oldalán.

A szakirodalom az állatok, állatfajok sokféle kapcsolatáról tudósít bennünket. E társulások jellemzője mindig a célszerűség. Minden bizonnyal ez alakult ki a busa–balin kapcsolatában is. (Vagy így helyesebb a megállapítás a konkrét esetre: busa–balin–ember kapcsolatában is...?) Nem is tudom...

Nyerges Béla

Az elmúlt évekhez hasonlóan, a TB halfogó versenyzői igen jól szerepeltek a különböző versenyeken. A MOHOSZ, a versenyprogram szerint a területi bizottságok I. és II. ún. utánpótlási csapatai részére rendezett országos versenyt. A területi bizottságok I. csapatainak országos versenyét a dunajvárosi öbölben június 5-én és 6-án tartották. Csapatunk az első helyen végzett. A csapat tagjai voltak:

Ifjúsági horgász:

Mózer János (Csepel Vas- és Fémművek Gyári HE)

Horti János (Csepel Vas- és Fémművek Gyári HE)

Szücs István (Csepel Vas- és Fémművek Gyári HE)

Mészáros Kálmán (Ráckevei Horgász Egyesület)

Rimer Márton (Ráckevei Horgász Egyesület)

A B. csapatok utánpótló versenyét a soroksári Duna-ágban, a Csepel Vas- és Fémművek Gyári HE vízterületén július 24-én és 25-én rendezték.

A csapat tagjai:

Ifi horgász:

Szöke Zoltán,

Marton János,

Zombori Tamás, mindhárman a Csepel Vas- és

Fémművek Gyári HE-nek tagjai,

Fekete Tamás a Ráckevei HE-nek és

Méhes Elemér a Gázművek HE-nek tagja.

A Területi Bizottság csapata a versenyen az első helyen végzett.

Augusztus 8-án a Ráckevei HE vízterületén rendezte meg a TB évi halfogó versenyét. A versenyen 18 egyesület csapata vett részt. Az eredmények a következők voltak:

1. a Csepel Vas- és Fémművek Gyári Horgász Egyesülete,
2. a Ráckevei Horgász Egyesület,
3. a Petőfi Sport Horgász Egyesület,
4. a Gázművek Horgász Egyesület,
5. a Csepel Autó Horgász Egyesület versenycsapata.

A Területi Bizottsági versenyen az egyéni verseny az alábbiak szerint alakult:

Felnőttek között:

1. Oláh Tibor (Vegyesüzemi HE)
2. Méhes Elemér (Gázművek HE)
3. Mészáros Kálmán (Ráckevei HE).

Ifjúságiak közül:

1. Koska Attila (Gázművek HE)
2. Mózer János (Csepeli HE)
3. Rimer Vilmos (Ráckevei HE)

Részt vettünk Pécsen a Hermann Ottó horgászversenyen, amely öt versenyszámból állt:

halfogó verseny,
ki mit tud vetélkedő,
barkácsolás,
célba dobás és
halászlé főzés.

A Területi Bizottságot képviselő csapat tagjai voltak:

Farkas Lajos (Neptun HE)

ifj. Szücs Péter (BSE)

Szigeti István (Szigetszentmiklósi HE)

Zombori Tamás (Csepeli HE).

Csapatunk a negyedik helyen végzett.

Szeptember 25-én a szlovákiai Komárnóban rendezték a Komárnói, a Győri és a Soroksári Duna-ági Területi Bizottság csapatai közötti halfogó verseny. Területi Bizottságunk csapata az alábbi összeállításban vett részt a versenyen:

Horti János,
Szücs István,
Rimer Márton,
Mészáros Kálmán,
Méhes Elemér.

Csapatunk a versenyen az első helyen végzett.

A versenyen az egyéni helyezéseket külön értékelték. Itt az eredmények a következők voltak:

1. Horti János,
3. Szücs István,
4. Rimer Márton,
5. Méhes Elemér,
15. Mészáros Kálmán.

Az első öt hely közül versenyzőink megszerezték az első, harmadik, negyedik és az ötödik helyet. Szeptember 26-án a Győri Területi Bizottság által megrendezett Czigány Jenő emlékversenyen, melyet egyéni versenyként rendeztek meg, a Te-

rületi Bizottságunk részéről a nők versenyében HORTI JÁNOSNÉ,

a férfiak versenyében pedig

Horti János,

Szücs István,

Rimer Márton,

Méhes Elemér és

Mészáros Kálmán vett részt.

Mind a nők, mind a férfiak versenyében a Területi Bizottságunkhoz tartozó versenyző került az első helyre. Nőknél: HORTI JÁNOSNÉ, a Csepel Vas- és Fémművek Gyári HE tagja, férfiaknál: SZÜCS ISTVÁN, szintén a Csepeli HE tagja lett első. Versenyzőink közül még két férfi versenyző került díjazott helyre.

A MOHOSZ országos válogatott keretének nyolc olyan állandó tagja van, akik a Területi Bizottságunkhoz tartozó egyesületek versenyzői. Versenyzőink a nemzetközi versenyeken, mint a MOHOSZ válogatott csapatának a tagjai is, igen jó eredményeket értek el.

Egyesületi vezetőink ma már mind tisztában vannak azzal, hogy az élvonalban levő versenyzők nem véletlenül érnek el jó eredményeket. A szép sikerek mögött igen sok felkészítési verseny, edzés van. A felszerelések elkészítése, a csali megszerzése, valamint az etető keverék összeállítása mind igen nagy munkát igényel. A Területi Bizottság versenyzőivel, azok rendszeres foglalkoztatásával saját magam mint versenyfelelős és Rácz János, mint csapatkapitány foglalkozunk.

Az 1977. évi versenyprogramot már összeállítottuk. Reméljük, hogy az év végén ugyanilyen jó eredményekről számolhatunk be az egyesületeinknek, mint ahogy ez történt 1976-ban.

Keszthelyi Antal
versenyfelelős

TILALOM A BETELEPÍTETT HALAINK ÉRDEKÉBEN

Egy-két hete az egyik napilapban olvastam a kék emberevő cápákkal igen bőven foglalkozó cikket. Valószínűleg nemcsak nekem, hanem sok horgásztársamnak is megragadta a figyelmét az író eszmefuttatása. Szörnyű rémtetteikről, előfordulási helyeikről tájékoztatott bennünket és a végén azzal fejezte be, rövidesen eljön az idő, mikor az ember kénytelen lesz teljes fogási tilalommal védeni ezeket az embert is pusztító szörnyeket.

Alig valamivel korábban felháborodva telefonált egy horgász, hogy ki a felelős azért a tilalmi rendeletért, amivel a legjobb időben eltiltották a pontyra való horgászattól. Még sohasem látott annyit pontyot ugrani, mint novemberben a Kis-Dunában. Ő mindig a telepítés után fogta a legtöbb halat. Na és, ha pár darabot kifog a telepítettekből? ! Fizetessenek 50 forinttal többet, de ne zárják el a víztől.

Igyekeztem megmagyarázni, hogy a halastóban nevelődött 30–40 dekás átlagsúlyú ponty, amelyek között egy pár darab kilós is akadhat, falkában keresi a tóban megszokott etetést. Minden csalira mohón kap, lenyeli a horgot, megsebzí a száját és sok közülük beírás nélkül „bográcsponttyá” válik.

Kár volt a fáradságért. Szerinte a vezetőség azért van, hogy akik fizetnek, azokat a lehető legjobban szolgálja ki. Még a külföldiek által kilótt aranyérmes bikákra is hivatkozott.

Sajnos nemcsak ő volt egyedüli tiltakozó. Voltak, akik azt firtatták, hogy mikor szavazták meg ezt a tilalmat maguk a horgászok az egyesületi közgyűléseken. Tehát azt is kétségbe vonta az illető, hogy a horgászvezetők egyáltalán horgászok lennének. Mikor megkérdeztem, volt-e az egyesülete közgyűlésén, azt mondta: ő nem küldött. Bevallotta azt is, hogy még egy horgászlelőadáson sem vett részt. Próbáltam meggyőzni arról, hogy az ő érdekeit is szolgálja a tilalom. Hiába, egyszerűen nem volt hajlandó megérteni; ő fizetett, neki jár az egész évi horgászlehetőség. Azért nem jár a Balatonra, mert ott is a legszebb időben van tilalom.

Volt olyan eset is, amikor valaki augusztusban azt kérdezte telefonon, mikor lesz a telepítés, mert arra tartogatja a szabadságát, mivel akkor lehet a legjobban fogni.

Most, amikor csak ragadozóra lehet horgászni, mindenféle módot kitalálnak a tilalom kijátszására. Amióta a világ létezik, az ember talán összesen nem ártott, nem vétett a természet ellen annyit, mint a XX. században. Tárgyilagosan azt is meg kell állapítani, hogy soha nem próbált tenni annyit annak védelmére sem.

Ma már az emberre veszélyes vagy kártékony egyes állatfajok fennmaradása érdekében is nagy áldozatot hozunk, így az emberevő cápákat is védenünk kell a kipusztulás ellen.

Visszatérve a halakhoz, minden kultúrállamban, így nálunk is, sok esetben igen szigorú rendelkezésekkel védik a természetes vizekben élő halakat, főleg a szaporodási időszakokban.

Nálunk a halászati jog állami tulajdont képez. A halászati törvény általános (mint a Balatonon) és fajlagos tilalmi időkkel védi halainkat. A tilalmi időkkel igyekeznek a halak szaporodását elősegíteni. A törvényben előírt tilalom a Duna-ágra is vonatkozik. Kivéve a pontyot és a harcsát. A harcsát a telepített pontyainkban tett kártevése miatt emelték ki a védett halak közül, az tehát méret-, naponkénti súly- és darabkorlátozás nélkül egész éven át fogható.

Mivel a Duna-ági szennyezések miatt – a pontos okot ma még a szakemberek sem állapították meg – a pontyaink természetes szaporodása már 15 éve megszűnt, a horgászok által kifogott pontyokat minden évben II. nyaras 30–40 dkg-os átlagsúlyú, tógazdaságban tenyésztett, nemesített ponty telepítésével pótoljuk. Ilyen körülmények mellett teljesen hiábavaló lenne a szaporodási időszakban, a más vizekre megállapított, tilalom fenntartása.

A harcsára és a pontyra ezért kaptunk külön feloldást az általános tilalmi rendelkezések alól. Struccpolitikát folytatnánk, ha elhallgatnánk; a rendszeres évi telepítések kezdete óta egyesek nagyon kihasználják a halastavakból telepített halaink állandó etetéshez szoktatottságát. Évről évre sok méreten aluli hal került, közvetlenül a telepítés után, illegálisan szákba. A megerősített ellenőrzés sem volt képes minden kis pontyot a lelkiismeretlenek elől megmenteni.

A telepítés utáni bevezetett különböző védelmi rendelkezések nem vezettek eredményre.

Szerencsénk az, hogy horgászaink döntő többsége is jól ismeri ezeket a problémákat és egyetértenek a vezetőséggel abban, hogy ki kell „szelektálni” az olyan horgászokat, akik a telepítés utáni időkben akarják szájukat megtölteni. Elismerik az eddig gyakorolt türelmet és a különböző lehetőségek alkalmazását azért, hogy ne kelljen teljes tilalmat elrendelni. Azt is látják és hangoztatják; véget kell vetni az enyhe tüneti kezelésnek.

A november 30-án megtartott TB vezetőségi ülés hosszasan foglalkozott ezzel a kérdéssel és egyhangúlag úgy foglalt állást, hogy javasolni fogja a teljes TB ülésnek a telepítés utáni teljes tilalom bevezetését év végéig a Duna-ágban és a hozzá tartozó vizeken, kivéve a tassi alsó vízterületet.

Hogy ez az idő minél rövidebb legyen, a makádi lehalásztást lehetőleg október 25-e után kell megkezdeni.

A novemberi és decemberi hónapot talán mégsem lehet a legjobb horgászidőnek kinevezni, mint ahogy egyesek tették.

Horgászaink ezen idő alatt is felkereshetik megszokott vízterületüket, mert hiszen bőven akad ott éppen ezen idő alatt elég munka: csónakkiemelés, kitakarítás, horgászállás javítás, régi nád levágása, hogy csak szorosán a horgászattal összefüggőket említsük. Akinek pedig kis háza vagy telke van, akár egész télen át talál munkát.

Főhalunk a ponty, csak annak a telepítése közel 2 millióra kerül. Minden jóérvű horgásznak kötelessége azok megvédése legalább a következő horgászévig.

Berényi János
TB-titkár

RÁCKEVEI HALKELTETŐ ÁLLOMÁSUNK 1967. ÉVI EREDMÉNYEI

Már 4 éve, hogy a ráckevei halkeltető Területi Bizottságunk keretén belül működik. Évről évre fokozta eredményeit s ez évben az előző három évet is túlszárnyalta. Szűk lehetőségeink, kereteink fokozott kihasználásával, Zellei Gábor és Varga János telepkezelőink – kiváló dolgozóink – lelkes, szakszerű munkája lehetővé tette több mint 800 ezer forint értékű ivadék előállítását. Az ivadékok részben a társ területi bizottságoknak, egyesületeknek adtuk át és a Ráckevei (Soroksári) Duna-ág, valamint vízrendszere halasítására használtuk fel.

A keltetést a csukával kezdtük. A Duna-ágból a varsás halászok segítségével kifogott csukaszülöktől nyert ikrából – melyből 4,5 litert még a Százhalombattai Temperáltvízű Halszaporító Gazdaságnak is adtunk –

kikeltettünk		956 500 db	
úszó zsenge csukát.			
Ebből értékesítettünk		391 500 db-ot	
kihelyeztünk:			
a Kunsági csatornába	200 000		
az Északi-övcatornába	100 000		
a Duna-ágba	150 000		
a Szigetbecsei holtágba	50 000		
a Dömsödi holtágba	50 000	550 000 db-ot	
Továbbnevelésre felhasználtunk		15 000 db-ot	
	Összesen:	956 500 db	

Szigetbecsén 7 cm nagyságú előnevelt csukát neveltünk s ezeket a Duna-ágba helyeztük ki. 1 005 db-ot

Még készen sem voltunk a csukák kiosztásával, amikor már ki kellett helyezni a süllőfészkeket. Süllőállományunk szép növekedését igazolja, hogy ez évben 1507 süllőfészkegységet – darabonként 20 000 ikraszemmel – szedtünk fel, ami 30 milliónál több ikrát jelent.

300 süllőfészkegységet	Százhalombattának adtunk,
907 süllőfészkegységet	előérlelés után a Duna-ágba helyeztünk,
300 süllőfészkegységet	saját keltetésre használtunk fel.

Itt említjük meg, hogy a Százhalombattai Temperáltvízű Halszaporító Gazdasággal együttműködési megállapodásunk van, mely 1976. évben igen jól kiállta a próbát. Mi szállítunk csukaikrát, süllőfészket, amiért előnevelt balint kapunk és a gazdaság minden szakmai támogatást megad. Jelenleg is 2 alkalmazottunk halászati szakvizsgára való előkészítését látja el.

De térjünk vissza a süllőkeltetésre.

300 fészkegységet keltetőházainkba helyeztük és táplálkozó zsenge süllőt keltettünk ki. 868 000 db

Egyesületeknek adtunk 168 000 db-ot
Százhalombattának adtunk 50 000 db-ot

kihelyeztünk:			
a Kunsági csatornába	200 000		
a Duna-Tisza csatornába	100 000		
az Északi-övcatornába	100 000		
a Dömsödi holtágba	50 000		
a Duna-ágba	150 000	600 000 db-ot	
Saját felhasználásra		150 000 db-ot	
	Összesen:	868 000 db	

Az 50 000 táplálkozó süllőből gondos nevelés mellett Szigetbecsén felneveltünk 4 cm nagyságú 22 200 db előnevelt süllőt s ezeket a Duna-ágba helyeztük ki.

Az egyesületek, melyek táplálkozó zsenge süllőt vittek Ráckevevérről, igen szép megmaradási arányról tájékoztattak bennünket s erről még a „Magyar Horgász”-ban is nyilatkoztak.

A süllőkeltetést a ponty követte.

Egyesületeknek adtunk zsenge pontyot		1 510 000 db-ot
kihelyeztünk:		
a Kunsági csatornába	500 000	
az Északi-övcatornába	800 000	
a Duna-Tisza csatornába	850 000	
a Duna-ágba	850 000	3 000 000 db-ot
	Összesen:	4 510 000 db.

Szigetbecsei telepünkön zsenge pontyokat helyeztünk ki, s körömnagyságúra neveltünk fel. 1 155 000 db-ot

Ezekből az egyesületeknek adtunk 108 000
a Duna-ágba kihelyeztünk 1 047 000

Csak elismerés hangján lehet szólni dolgozóink 1976. évi eredményes munkájáról.

Dr. S. P.

EGYESÜLETBŐL VALÓ KIZÁRÁS MEGHATÁROZOTT IDŐRE

Fenti témával kapcsolatban hozzánk intézett kérdésekre az alábbiakban válaszolunk.

Ha valakit meghatározott időre – vagy több évre – egyesületből kizárnak az azt jelenti, hogy az alapszabályokban biztosított minden szerzett jogát egyesületénél elveszti.

A meghatározott idő lejártá után kérheti újból felvételét az egyesületébe, épp úgy mint bárki más, aki még nem volt tag. Semmi előjoga nincs és a felvétel ügyében döntésre jogosult egyesületi szerv – vezetőség vagy választmány – fellebbezési jog nélkül véglegesen dönt arról, hogy felveszi-e újból tagnak vagy sem. Az alapszabályok úgy rendelkeznek, hogy esetleges elutasító határozatot nem kell indokolni.

Fentiekből világosan kitűnik, hogy téves az a feltevés, miszerint a meghatározott időre való kizárás lejártá után a tagsági jog új felvétel nélkül automatikusan visszaáll.

Egyik duna-ági egyesület tagja bevonult katonának és azt kérte, hogy két évre szüneteltessék tagságát – tagdíjfizetés nélkül. A válasz az volt, hogy felmentik két évre a tagdíjfizetési kötelezettsége alól. Ez két éve történt. Leszerelése után, a közelmúltban jelentkezett egyesületénél és kérte, hogy adják vissza területi engedélyét, mert horgászni szeretne a Duna-ágban. Azt a választ kapta, hogy csak a tagságát szüneteltették, illetve a tagdíj fizetése alól mentették fel két évre. Területi engedélyét azonban visszaadni nem tudják, mert azt kiadták másnak.

Az egyesületben közölték vele azt is, hogy fizesse be egyesületi tagsági díját. ezzel újból aktív tagja lesz az egyesületnek, s mint ilyennek előjogot adnak az év közben lemorzsolódott területi engedélyekből való ellátására. Az érdekelt tag sérelmesnek tartja, hogy várnia kell és nem horgászhat azonnal.

Az egyesület eljárása teljesen szabályos és a horgászra nézve igen jóakarátú.

A Duna-ágban zárt taglétszám van. Az egyesületek az általuk használt vízterület nagyságától függően meghatározott számú területi engedélyt kapnak a Területi Bizottságtól. A területi engedélyek árát be kell fizetni még akkor is, ha nem minden jegyet adnak ki. Jogában áll az egyesületnek tartózkodni, de azok árát is be kell fizetni. Az egyesületeknél többen várokoznak esetleg már évek óta arra, hogy területi engedélyt kapjanak. Az egyesület tehát minden engedélyt kiad, hogy az azért befolyt díjakból a területi jegyek árát befizethesse a TB-nek.

A tagság szüneteltetése esetén az egyesület csak úgy tudna tartózkodni valaki részére egy vagy több jegyet, ha azt nem adná ki másnak. Ez esetben az egyesület csak a többi tag hátrányára, az ő általuk befizetett pénzből fizethetné ki a félretett engedélyek árát. Ez lehetetlen!

Olyan egyesületeknél, ahol nem kötött a területi engedélyek száma, bármikor jelentkezik valaki, azonnal kaphat nemcsak tagsági jogot, de területi engedélyt is.

Az egyesületi tagság nem minden esetben jár egyértelműen területi engedély váltásával is. Vannak olyan horgászok, akik régen tagjai az egyesületnek és amikor már nem tudnak lejárni horgászni, akkor is befizetik a tagsági díjat. Nem váltanak sem MOHOSZ igazolványt. sem állami jegyet és területi engedélyt, de megmaradnak régi egyesületüknél tagnak, ameddig csak akar-
nak.

A Duna-ági egyesületeknél a tagság szüneteltetése tagdíjfizetés nélkül, ha abba az egyesület arra illetékes szerve beleegyezik, fentiek ellenére nagy előny, mert ha a tag egyszerű tagdíjbefizetéssel aktiválja tagságát az egyesület köteles őt a felszabaduló, vagy bővítés útján szaporodó területi engedélyek kiadásánál figyelembe venni.